

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-102-14

Druk nr 3092

Warszawa, 14 stycznia 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji między
Rzeczpospolitą Polską a Bośnią
i Hercegowiną w sprawie unikania
podwójnego opodatkowania i zapobie-
gania uchylaniu się od opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu
i majątku, podpisanej w Sarajewie dnia
4 czerwca 2014 r..**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 4 czerwca 2014 r. w Sarajewie została podpisana Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Bośnią i Hercegowiną w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Bośnią i Hercegowiną
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się
od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej
w Sarajewie dnia 4 czerwca 2014 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Bośnią i Hercegowiną w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Sarajewie dnia 4 czerwca 2014 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL ZAWARCIA KONWENCJI

Obowiązująca obecnie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisana została dnia 10 stycznia 1985 r.

W nowych warunkach gospodarczych, jak i nowej sytuacji międzynarodowej zaistniałej po roku 1989, zawarte w latach osiemdziesiątych umowy podatkowe nie odpowiadają współczesnym wymogom wynikającym z przystąpienia Polski do Europejskiej Organizacji Współpracy i Rozwoju (OECD), jak i Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Zachodzi zatem potrzeba wynegocjowania nowych umów z partnerami gospodarczymi Polski, do których niewątpliwie zalicza się Bośnia i Hercegowina.

Na przestrzeni ostatnich lat Polska zawarła nowe umowy z takimi partnerami jak m.in. Katar, Wielka Brytania, Finlandia, Norwegia, Arabia Saudyjska, Singapur, Czechy oraz USA. Podpisano ponadto Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu z Kanadą oraz Protokoły zmieniające umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania ze Szwajcarią, Maltą, Cyprzem, Islandią, Indiami oraz Luksemburgiem.

II. CHARAKTERYSTYKA GOSPODARKI BOŚNI I HERCEGOWINY

1. Informacja statystyczna

Powierzchnia	– 51 129 km ²
Ludność	– 3,9 mln
Stolica	– Sarajewo (300 tys. mieszkańców)
Ustrój	– federacyjna republika parlamentarna
Premier	– Nermin Nikšić
Minister Handlu Zagranicznego Gospodarki	– Mirko Šarović
Ambasador RP w Sarajewie	– Jerzy Chmielewski
Ambasador BiH w Warszawie	– Koviljka Špirić

Według Konstytucji z 1995 r. składa się z Federacji Bośni i Hercegowiny (z siedzibą w Sarajewie) stanowiącej 51% powierzchni kraju oraz z Republiki Serbskiej (ze stolicą w Banja Luce) (dalej BiH RS). Funkcję głowy państwa pełni wybierane w wyborach powszechnych, na 4 lata, 3-osobowe Prezydium Republiki, z Przewodniczącym na czele (Bośniak, Chorwat, Serb). Prezydium mianuje centralny rząd. Federacja Bośni i Hercegowiny i Republiki Serbskiej posiadają własne parlamenty i rządy. Kadencja Przewodniczącego jest rotacyjna. W gestii władz centralnych pozostaje: polityka zagraniczna, obronność, transport, sprawiedliwość, sprawy wewnętrzne, handel zagraniczny, finanse i skarby.

2. Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

	2010	2011	2012	2013 (prognozy)
PKB (dynamika w %)	0,7	1,4	-1,1	1,02
PKB per capita (EUR)	3.296	3.419	3.419	3.358
Inflacja	2,1	3,7	2,0	1,2
Bezrobocie	27,2	27,6	28,0	28,2
Dług publiczny (w % PKB)	39,6	40,6	34,0	39
Napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych (mln EUR)	307	355	285	252
Eksport mld EUR	2,0	4,2	3,9	bd
Import mln EUR	1,5	7,9	7,8	bd

Źródło: Bank centralny BiH

3. Obroty towarowe Polska – Bośnia i Hercegowina (w mln EUR)

	2010	2011	2012	2013	Dynamika (%)
Eksport	85,7	110,1	169,9	155,9	91,7
Import	41,1	52,4	57,5	49,8	86,7
Obroty	126,8	162,5	227,4	205,7	90,5
Saldo	44,6	57,7	112,4	106,1	*

Źródło: GUS

Dane za 2012 r. wskazują, że wzajemne obroty handlowe osiągnęły wartość 227,4 mln EUR (wzrost o ok. 40% w porównaniu z 2011 r.). Polski eksport wyniósł 169,9 mln EUR (wzrost o 54,5% w stosunku do 2011 r.), natomiast import z Bośni i Hercegowiny – 57,5 mln EUR (wzrost o 9% w porównaniu z 2011 r.).

Dane za 2013 r. wskazują, że polsko-bośniackie obroty handlowe osiągnęły wartość 205,7 mln EUR, w tym polski eksport do BiH – 155,9 mln EUR (spadek ok. 9% w stosunku do 2012 r.). Import z BiH wyniósł natomiast 49,8 mln EUR (spadek o ponad 23% w stosunku do 2012 r.).

Główne pozycje towarowe w polskim eksporcie stanowią:

- wyroby przemysłu elektromaszynowego – 13,7%
- artykuły rolno-spożywcze – 10,8%
- wyroby z metali nieszlachetnych – 9,5%
- produkty pochodzenia zwierzęcego – 8,8%
- materiały i wyroby włókiennicze – 5,8%
- pojazdy i urządzenia współdziałające – 7,8%
- wyroby z tworzyw sztucznych – 4,2%

Główne pozycje towarowe w polskim imporcie stanowią:

- wyroby przemysłu chemicznego – 26,2%
- metale nieszlachetne i wyroby – 15,6%
- wyroby przemysłu elektromaszynowego – 6,4%

- wyroby włókiennicze – 5,9%
- drewno i wyroby z drewna – 4,6%
- ścier drzewny, papier i tektura – 2,9%

Dane za styczeń–wrzesień 2014 r. wskazują, że obroty między Polską a Bośnią i Hercegowiną osiągnęły wartość 160,6 mln EUR, w tym polski eksport – 122,0 mln EUR (wzrost o 2,4% w porównaniu z analogicznym okresem z 2013 r.). Import z Bośni i Hercegowiny wyniósł 38,6 mln EUR (spadek o ok. 2% w porównaniu z analogicznym okresem z 2013 r.).

4. Podstawy prawno-traktatowe współpracy z BiH

Na podstawie Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Radą Ministrów Bośni i Hercegowiny o sukcesji prawnej Bośni i Hercegowiny w stosunku do umów podpisanych między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii, zawartego w Sarajewie dnia 22 grudnia 2006 r. moc obowiązującą zachowują także:

- 1) Porozumienie o współpracy naukowo-technicznej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii, podpisane w Warszawie dnia 14 listopada 1955 r. oraz Protokół zmieniający ww. Porozumienie, podpisany dnia 25 marca 1965 r.;
- 2) Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii o współpracy w zakresie turystyki, podpisane w Belgradzie dnia 9 grudnia 1969 r.;
- 3) Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii o wieloletniej współpracy w dziedzinie transportu, podpisana w Warszawie 25 października 1979 r.;
- 4) Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku podpisana została dnia 10 stycznia 1985 r.

5. Współpraca z Unią Europejską

Rada ds. JHA (Wymiar Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Unii Europejskiej) podjęła decyzję o zniesieniu obowiązku wizowego dla obywateli BiH od dnia 15.12.2010 r.

W raporcie z października 2011 r. Komisja Europejska stwierdziła, że priorytetem jest utworzenie rządu centralnego.

Postęp w procesie integracji z UE jest warunkowany uchwaleniem poprawek do konstytucji, zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz ustawy o pomocy państwowej i ustawy o spisie powszechnym. Pozytywnym przykładem działań w duchu dialogu i kompromisu, jak również koncentracji na agendzie unijnej, jest zaangażowanie BiH w Dialog strukturalny w dziedzinie sądownictwa w ramach Procesu Stabilizacji i Stowarzyszenia (SAP). Postęp w realizacji agendy „5+2” (konieczne do spełnienia warunki przez władze BiH, mające na celu zamknięcie Biura Wysokiego Przedstawiciela) pozostaje kluczowy dla decyzji o zamknięciu Biura Wysokiego Przedstawiciela (OHR). Mianowanie pierwszego „osobnego” Specjalnego Przedstawiciela UE (EUSR) dla BiH przyczyni się do wzmocnienia obecności UE w tym kraju i wsparcia BiH na drodze od monitoringu międzynarodowego do integracji z UE (zgodnie z konkluzjami Rady z marca 2011 r.).

Dnia 14 marca 2012 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję wyrażającą zaniepokojenie brakiem postępów BiH na jej drodze do integracji z Unią Europejską.

6. Polskie zaangażowanie w BiH

Od maja 1994 r. do grudnia 2005 r. polskie inwestycje w BiH osiągnęły wartość zaledwie 153 361 USD. Były to inwestycje firmy „Organika” z Malborka w utworzenie firmy Organika BH w Sarajewie (64 457,60 USD), Raiffeisen International w system bankowy (27 878,04 USD) oraz kilkutyśięczne inwestycje innych polskich firm w drobną produkcję i wymianę handlową.

Ponadto w 2006 r. Organika S.A. zakupiła za 5,4 mln EUR w aukcji publicznej prywatyzowaną fabrykę chemiczną „Polihem” w Tuzli, znajdującą się w stanie upadłości.

Polska firma (ZRE Katowice) prowadziła w 2009 r. remont kapitalny jednego z bloków elektrociepłowni w Tuzli, duże zainteresowanie rynkiem bośniackim wykazuje wiele polskich przedsiębiorstw działających m.in. w branży maszyn górniczych (m.in. grupa FAMUR i REMAG).

7. Współpraca finansowo-kredytowa

Prezes Rady Ministrów, w dniu 16.10.2009 r. wyraził zgodę na rozpoczęcie negocjacji z RS BiH w sprawie udzielenia kredytu o pomocy wiązanej w wysokości do 40 mln EUR – przeznaczonych na zakup wagonów kolejowych (polskie firmy EKK Wagon i RAFAMET

podpisały już kontrakty z Koleją RS) oraz inwestycje związane z ochroną środowiska. Umowa (wartość 20 mln EUR) została podpisana w Banja Luce dnia 21.07.2010 r.

III. KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA KONWENCJI

Nowa Konwencja między Polską a Bośnią i Hercegowiną o unikaniu podwójnego opodatkowania będzie oparta o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (OECD lipiec 2010).

Artykuł 1 – Zakres podmiotowy

Konwencja ma zastosowanie do osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, BiH lub w obu Umawiających się Państwach. Pojęcie „miejsca zamieszkania lub siedziby” zdefiniowane zostało w art. 4 Konwencji.

Artykuł 2 – Podatki, których dotyczy Konwencja

Konwencja przewiduje, iż w przypadku Polski jej postanowieniami objęty zostanie podatek dochodowy od osób prawnych oraz podatek dochodowy od osób fizycznych. W przypadku BiH obejmie ona podatek dochodowy od osób fizycznych oraz podatek od zysków przedsiębiorstw.

Artykuł 3 – Ogólne definicje

Art. 3 Konwencji zawiera definicje najważniejszych pojęć, którymi operują przepisy tej Konwencji, a zatem m.in. określenie zasięgu terytorialnego stosowania Konwencji w przypadku Polski i BiH, definicję „osoby”, „spółki”, „przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa” oraz „właściwego organu”.

Ze względu na unikanie wątpliwości interpretacyjnych Konwencja stanowi w art. 3 ust. 2, iż przy jej stosowaniu przez obie strony, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego państwa w zakresie podatków, do których ma ona zastosowanie, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne. Przyjęcie powyższego rozwiązania pozwoli na definiowanie pojęć umownych za pomocą prawa wewnętrznego, jednak nie ograniczając możliwości interpretacyjnych do prawa podatkowego obu państw, choć będzie miało ono pierwszeństwo przy dokonywaniu wykładni postanowień Konwencji.

Artykuł 4 – Miejsce zamieszkania lub siedziba

Określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która według prawa tego państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na:

- miejsce stałego pobytu,
- jej miejsce zamieszkania,
- siedzibę zarządu,
- miejsce rejestracji,
- inne kryterium o podobnym charakterze.

Przepisy prawa wewnętrznego państw przyjmują często podejście, zgodnie z którym spółka traktowana jest jako rezydent podatkowy danego państwa, jeżeli została w nim utworzona lub znajduje się tam siedziba faktycznego zarządu. W takiej sytuacji może powstać ryzyko określenia podwójnej rezydencji podatkowej danej spółki. W związku z tym wprowadzono do Konwencji przepis, który ma na celu przeciwdziałanie tego typu sytuacjom. W stosunku do spółki, dla której zastosowanie reguły ogólnej prowadziłyby do uznania, iż posiada ona siedzibę w obu Umawiających się Państwach, określono zasadę, iż będzie traktowana jako rezydent podatkowy tego państwa, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5 – Zakład

Określenie to obejmuje stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat, kopalnię, źródło ropy lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych, a także plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe itd., o ile trwają dłużej niż 12 miesięcy.

Artykuł 6 – Dochód z majątku nieruchomego

Konwencja przewiduje możliwość opodatkowania dochodu z majątku nieruchomego, włączając dzierżawę, również przez państwo miejsca położenia nieruchomości. Dla celów Konwencji dochód z majątku nieruchomego obejmuje dochód z rolnictwa, leśnictwa lub z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa. Określenie „majątek nieruchomy” definiowane będzie zgodnie z prawem państwa, w którym jest on położony.

Artykuł 7 – Zyski przedsiębiorstw

Konwencja ustanawia ogólną zasadę, iż zyski przedsiębiorstwa danego państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że osiągnęte są w drugim państwie za pośrednictwem położonego tam zakładu i w takiej mierze, w jakiej mogą być one zakładowi przypisane.

Metoda przypisywania zysków do zakładu, uregulowana w art. 7 ust. 2 Konwencji, zakłada przypisywanie mu takich zysków, które zakład mógłby osiągnąć, gdyby zamiast prowadzenia działalności na rzecz głównej siedziby swojego przedsiębiorstwa, prowadził podobną działalność na warunkach wolnorynkowych, przy uwzględnieniu wykonywanych funkcji, wykorzystywanych aktywów i podejmowanych rodzajów ryzyka w relacjach zakładu z przedsiębiorstwem i jego innymi częściami.

Jeżeli w zyskach przedsiębiorstwa mieszczą się dochody odrębnie uregulowane w Konwencji, przepisy ich dotyczące stosowane są na zasadzie *lex specialis*.

Artykuł 8 – Transport morski i lotniczy

Zyski przedsiębiorstwa danego państwa osiągnęte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych, statków w żegludze śródlądowej lub pojazdów drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 9 – Przedsiębiorstwa powiązane – rozszerzenie art. 9 Konwencji o możliwość dokonania tzw. „korekty wtórnej”

W nowej Konwencji rozszerzono brzmienie art. 9 obowiązującej Umowy o postanowienia zbieżne z treścią art. 9 ust. 2 Modelowej Konwencji OECD, umożliwiające dokonanie tzw. korekty wtórnej przez Umawiające się Państwa, co w przypadku dokonania w Umawiającym się Państwie korekty podstawy opodatkowania, z uwagi na przebieg transakcji w grupie kapitałowej, prowadzi do ekonomicznego podwójnego opodatkowania (podwójne opodatkowanie w odniesieniu do tego samego dochodu). Rozszerzono art. 9 Umowy o postanowienie w brzmieniu:

„Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa, i odpowiednio opodatkowuje, zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego

wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą konsultować się w razie konieczności.”.

Powyższe umożliwi usunięcie ekonomicznego podwójnego opodatkowania dochodów grup kapitałowych.

Artykuł 10 – Dywidendy

Podobnie jak w umowie z 1985 r., także w nowej Konwencji przewidziano, iż dywidendy mogą być opodatkowane w państwie, w którym osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, natomiast państwo spółki wypłacającej zachowuje prawo do pobrania podatku u źródła. Podatek ten nie może jednak przekroczyć:

- 5 procent kwoty dywidendy brutto (jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest spółka, która posiada bezpośrednio co najmniej 25% prawa głosu w spółce wypłacającej dywidendy),
- 15 procent kwoty dywidendy brutto w pozostałych przypadkach.

Artykuł 11 – Odsetki

Zgodnie z Konwencją, termin „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami lub nagrodami związanymi z takim papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu. Określenie to nie obejmuje żadnego dochodu, który jest traktowany jak dywidenda stosownie do art. 10.

Nowa Konwencja utrzymała prawo do opodatkowania odsetek u źródła na poziomie 10% kwoty odsetek brutto.

Artykuł 12 – Należności licencyjne – zmiana definicji „należności licencyjnych”, określonej w art. 12 ust. 3 obowiązującej Umowy

W nowej Konwencji zmieniono definicję należności licencyjnych, w celu bezspornego objęcia tą definicją oprogramowania komputerowego. Takie podejście zgodne jest również z Komentarzem do Modelowej Konwencji OECD w sprawie Podatku od Dochodu i Majątku, zastrzeżeniem Polski do art. 12 tejże Konwencji oraz intencją Umawiających się Państw. Brzmienie nowej definicji nie budzi wątpliwości interpretacyjnych dotyczących jej zakresu przedmiotowego.

Artykuł 13 – Zyski z przeniesienia własności majątku

W nowej Konwencji rozszerzono treść art. 14 dotychczas obowiązującej Umowy z 1985 r. o postanowienie stanowiące, iż zyski osiągnane z tytułu przeniesienia własności m.in. udziałów (akcji), których więcej niż 50% wartości pochodzi bezpośrednio bądź pośrednio z majątku nieruchomego, położonego w drugim państwie, mogą być opodatkowane w drugim państwie. Powyższe postanowienie jest zgodne z brzmieniem postanowień Modelowej Konwencji OECD. Uregulowania tego rodzaju mają na celu przeciwdziałanie zjawisku uchylania się od opodatkowania i wpływania na miejsce opodatkowania majątku poprzez przeprowadzanie transakcji gospodarczych nie mających substratu ekonomicznego.

W przypadku gdy zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego obejmują część majątku zakładu, mogą one zostać opodatkowane w państwie, w którym zakład jest położony. Art. 13 Konwencji reguluje także m.in. kwestie związane z zyskami osiąganymi z tytułu przeniesienia własności statków morskich, powietrznych, żeglugi śródlądowej bądź pojazdów drogowych.

Jeżeli dana osoba uzyska zyski z przeniesienia własności majątku nie wymienionego w art. 13 Konwencji, przyjmuje się zasadę, iż zyski takie podlegają opodatkowaniu jedynie w państwie, w którym osoba przenosząca własność jest rezydentem.

Artykuł 14 – Rezygnacja z postanowień regulujących opodatkowanie wolnych zawodów

Powyższe zbieżne jest z aktualną wersją Modelowej Konwencji OECD. W takim przypadku opodatkowanie dochodów regulowanych dotychczas art. 14 obecnie obowiązującej Umowy odbywać się będzie na zasadach określonych w art. 7 lub art. 14 nowej Konwencji.

Artykuł 14 – Dochody z pracy najemnej

Zasady opodatkowania dochodów z pracy najemnej zarówno w obowiązującej Umowie z 1985 r., jak i nowej Konwencji zostały uregulowane w sposób podobny. Wprowadzone zmiany mają natomiast na celu uaktualnienie i dostosowanie postanowień nowej Konwencji do aktualnego brzmienia odpowiednich postanowień Modelowej Konwencji OECD.

Co do zasady, uposażenia pracowników najemnych mających miejsce zamieszkania w jednym państwie i zatrudnionych w drugim państwie mogą być w nim opodatkowane, jeżeli pobyt w tym państwie trwa dłużej niż 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym.

Natomiast wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego, powietrznego, żeglugi śródlądowej bądź pojazdu drogowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub śródlądowym, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie.

Artykuł 15 – Wynagrodzenia dyrektorów

Nową Konwencję rozszerzono o postanowienie dotyczące wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne świadczenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej, lub innym podobnym organie spółki, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie i która nie prowadzi aktywnej działalności handlowej lub gospodarczej w tym drugim Umawiającym się Państwie (inne niż działalność polegająca na inwestowaniu lub zarządzaniu inwestycjami, chyba że czynności te wykonywane są na rzecz klientów w ramach zwykłej działalności prowadzonej przez bank, firmę ubezpieczeniową, licencjonowanego maklera papierów wartościowych lub instytucję finansową przyjmującą depozyty). Takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym państwie.

Artykuł 16 – Artyści i sportowcy

Zgodnie z niniejszym przepisem dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w danym państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej lub sportowej, osobiście wykonywanej w drugim państwie, może być opodatkowany w tym drugim państwie.

W uzupełnieniu regulacji, dotyczącej artystów i sportowców, art. 16 ust. 2 Konwencji zawiera postanowienia zapobiegające omijaniu przepisów umowy poprzez wypłacanie wynagrodzenia wykonawcy na rzecz pośrednika.

Artykuł 17 – Emerytury, renty i podobne świadczenia

Przepis nowej Konwencji w stosunku do obecnie obowiązującej Umowy pozostawia niezmienną prawo do opodatkowania świadczeń emerytalnych bądź rentowych w miejscu rezydencji.

Artykuł 18 – Funkcje publiczne

Obecnie obowiązująca Umowa nie zawiera przepisów dotyczących opodatkowania wynagrodzeń pracowników państwowych. Nowa Konwencja ustanawia, iż zarówno pensje, płace, jak i inne podobne wynagrodzenia oraz emerytury i renty wypłacane przez państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie. Powyższe brzmienie jest zgodnie z brzmieniem Modelowej Konwencji OECD.

Artykuł 19 – Studenci

Przepis dotyczący opodatkowania świadczeń, innych niż wynagrodzenie za pracę, otrzymywanych przez studentów, uczniów i praktykantów został dostosowany do obecnego brzmienia Modelowej Konwencji OECD.

Jeżeli osoby te bezpośrednio przed przyjazdem do państwa, w którym pobierają naukę lub odbywają praktykę, miały miejsce zamieszkania w drugim państwie, otrzymane przez nich świadczenia nie będą podlegały opodatkowaniu w państwie ich goszczącym, jeżeli pochodzą ze źródeł spoza tego państwa.

Artykuł 20 – Rezygnacja z postanowień regulujących opodatkowanie nauczycieli

Zgodnie z przepisem obowiązującym w obecnej Umowie z 1985 r., wynagrodzenie za nauczanie lub uczestniczenie w pracach badawczych na uniwersytecie lub innej instytucji dydaktycznej będzie podlegało opodatkowaniu jedynie w państwie rezydencji, w sytuacji gdy taka osoba będzie przebywała w drugim państwie przez okres nieprzekraczający 2 lat.

Nowa Konwencja, mimo że analogiczny przepis nie został w niej zawarty, nie wprowadza żadnych zmian w sposobie opodatkowania dla osób, których:

- 1) pobyt w drugim państwie związany z zatrudnieniem i pracą badawczą będzie trwał krócej niż 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym lub
- 2) rodzaj dochodów przez nie osiągniętych pozwoli na zakwalifikowanie ich (zgodnie z art. 20 Konwencji) jako „inne dochody”, tj. dochody nieobjęte żadnymi innymi przepisami Konwencji.

W obydwu wskazanych przypadkach, podobnie jak na gruncie Umowy z 1985 r., dochody te opodatkowane będą jedynie w Polsce.

W innych sytuacjach dochód osoby prowadzącej w BiH działalność dydaktyczno-badawczą będzie podlegał opodatkowaniu w tym kraju na zasadzie art. 7 lub art. 14 (1) Konwencji, ze względu na długość jej pobytu za granicą lub prowadzenie działalności w BiH za pośrednictwem tzw. zakładu.

Inne dochody

Dochód otrzymany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w danym państwie oraz nieobjęty postanowieniami poprzednich artykułów Konwencji podlega opodatkowaniu tylko w państwie rezydencji danej osoby. Wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, w której dana część dochodu związana jest z działalnością zakładu – w takiej sytuacji zastosowanie znajduje art. 7 Konwencji.

W nowej Konwencji art. 20 dotyczący opodatkowania innych dochodów został rozszerzony o ust. 3 dotyczący opodatkowania tych dochodów u źródła, jeżeli nie zostały one objęte postanowieniami innych artykułów. Przepis ten, wzorowany na brzmieniu Modelowej Konwencji ONZ, ma na celu przeciwdziałanie sztucznemu zaliczaniu określonych dochodów, które podlegały zgodnie z Konwencją opodatkowaniu „u źródła” (w tym dochodów pasywnych) do „innych dochodów” opodatkowanych, co do zasady, tylko w miejscu rezydencji podatnika.

Artykuł 21 – Majątek

Artykuł reguluje kwestie zasad opodatkowania w odniesieniu do podatków od majątku. Poza zakresem tego artykułu pozostają podatki od majątku nieruchomego, od spadków i darowizn oraz z przeniesienia własności majątku. W polskim systemie podatkowym obecnie brakuje podatków od majątku, które mieściłyby się w zakresie obejmującym postanowienia przedmiotowego artykułu.

Artykuł 22 – Unikanie podwójnego opodatkowania

Zarówno w obecnie obowiązującej Umowie z 1985 r., jak i w nowej Konwencji w przypadku Polski jako podstawowa metoda unikania podwójnego opodatkowania zastosowanie ma metoda wyłączenia z progresją. W nowej Konwencji rozszerzono natomiast zastosowanie metody zaliczenia proporcjonalnego w odniesieniu do dochodów z zysków przedsiębiorstw, dywidend, odsetek, należności licencyjnych, zysków z przeniesienia własności majątku oraz do innych dochodów, nieobjętych pozostałymi postanowieniami Konwencji.

Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej. Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku następuje w czterech etapach. Do dochodów podlegających opodatkowaniu dodaje się dochody zwolnione z opodatkowania. Od tak uzyskanej sumy dochodów oblicza się kwotę podatku według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Następnie oblicza się stopę procentową podatku wyrażającą stosunek kwoty podatku do łącznego dochodu. Wreszcie uzyskaną w ten sposób stopę procentową podatku stosuje się jako stawkę podatkową, tylko i wyłącznie do tych dochodów podatnika, które nie są zwolnione od podatku.

Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku składa się z trzech etapów. Na początku zsumowaniu podlegają dochody osiągnięte przez podatnika ze źródeł przychodów położonych na terytorium Polski z dochodami ze źródeł przychodów położonych poza terytorium Polski. Następnie z sumy tak obliczonych dochodów oblicza się podatek dochodowy według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. W trzecim etapie od wyżej obliczonego podatku odejmuje się kwotę podatku równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć części podatku, która proporcjonalnie przypada na dochody osiągnięte ze źródeł położonych poza terytorium Polski w stosunku do wszystkich opodatkowanych dochodów podatnika.

Artykuł 23 – Równe traktowanie

Artykuł omawia sposoby eliminowania dyskryminacji podatkowej w pewnych konkretnych okolicznościach.

Artykuł 24 – Procedura wzajemnego porozumiewania

Postanowienia Konwencji dotyczące procedury wzajemnego porozumiewania się oparto o aktualne brzmienie art. 25 Modelowej Konwencji OECD. Celem tej procedury jest przede wszystkim ustanowienie podstawowych zasad współdziałania Umawiających się Państw w przypadkach, w których osoba, do której Konwencja ma zastosowanie, jest zdania, iż postanowienia umowy powodują opodatkowanie niezgodne z postanowieniami Konwencji.

Artykuł 25 – Wymiana informacji

Rozszerzenie brzmienia art. 26 obecnie obowiązującej Umowy z 1985 r. (art. 25 nowej Konwencji) o postanowienia zbieżne z treścią art. 26 ust. 4 i 5 Modelowej Konwencji OECD ma na celu zapewnienie stosowania w relacjach bilateralnych tzw. pełnej klauzuli wymiany informacji, zgodnej z międzynarodowym standardem OECD.

Przedmiotowe postanowienia stanowią, iż jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, nawet jeżeli nie potrzebuje ono tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim, podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 25 ust. 3 nowej Konwencji, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające danemu państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

Postanowienia art. 25 ust. 3 Konwencji w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające obu państwom na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 26 – Ograniczenie korzyści umownych

W nowej Konwencji wprowadzono przepis dotyczący postanowień mających na celu przeciwdziałanie nabywaniu korzyści umownych przyznanych umową bilateralną w odniesieniu do odsetek, dywidend, należności licencyjnych oraz zysków z przeniesienia

własności majątku, jeżeli jedynym bądź głównym celem transakcji dotyczącej danych aktywów było osiągnięcie korzyści wynikających z Konwencji.

Artykuł 27 – Członkowie misji dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych

Podobnie jak w obowiązującej Umowie z 1985 r., także w nowej Konwencji zawarto postanowienie, iż przywileje podatkowe przysługujące członkom misji dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych nie będą ograniczane jej postanowieniami.

Artykuł 28 – Wejście w życie

Konwencja będzie stosowana w odniesieniu do podatków potrącanych „u źródła” – do dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego w dniu 1 stycznia lub tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

W odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego lub do majątku posiadanego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

Postanowienia Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 10 stycznia 1985 r. przestaną obowiązywać od dnia, w którym nowa Konwencja znajdzie zastosowanie w odniesieniu do podatków, do których ma ona zastosowanie.

Artykuł 29 – Wypowiedzenie

Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję, przekazując pisemną notę w drodze dyplomatycznej na co najmniej sześć miesięcy przed końcem jakiegokolwiek roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie.

IV. SKUTKI WEJŚCIA W ŻYCIE KONWENCJI

Skutki finansowe

Wejście w życie Konwencji nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych.

Skutki społeczne i gospodarcze

Przewiduje się, iż ratyfikacja Konwencji dostosowanej do aktualnej polityki podatkowej, stworzy bardziej korzystne ramy traktatowe dla dalszego rozwoju wzajemnych inwestycji. Rozszerzenie klauzuli wymiany informacji podatkowej w Konwencji stanowi ważne narzędzie dla organów podatkowych w zakresie uzyskiwania informacji niezbędnych dla prawidłowego określania podstawy opodatkowania.

Skutki prawne wejścia w życie umowy

W celu realizacji Konwencji nie jest wymagane przyjęcie żadnych środków prawnych.

Postanowienia Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

Skutki polityczne

Ratyfikacja Konwencji jest ważnym krokiem w kierunku rozwoju dalszej dwustronnej współpracy gospodarczej i podatkowej.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Nadzór nad realizacją Konwencji sprawował będzie Minister Finansów.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczypospolitą Polską a BiH oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji we wzajemnych stosunkach gospodarczych.

V. TRYB ZWIĄZANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KONWENCJĄ

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotową Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, jako że

Konwencja ta spełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 oraz art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 946), zgodnie z którym nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.

Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym projektem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

KONWENCJA

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

BOŚNIĄ I HERCEGOWINĄ

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w
zakresie podatków od dochodu i majątku**

Rzeczpospolita Polska oraz Bośnia i Hercegowina, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

Podatki, których dotyczy Konwencja

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu i majątku, nakładanych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych, bez względu na sposób ich poboru.

2. Za podatki od dochodu i majątku uważa się wszystkie podatki nakładane od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od całkowitych kwot pensji lub wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od wzrostu wartości majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, do których ma zastosowanie Konwencja, należą w szczególności:

- a) w przypadku Bośni i Hercegowiny:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych;
 - ii) podatek od zysków przedsiębiorstw(zwane dalej „podatkami Bośni i Hercegowiny”)
- b) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych;
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych(zwane dalej „podatkami polskimi”).

4. Niniejsza Konwencja ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania niniejszej Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3 Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

a) określenie „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają w zależności od kontekstu Rzeczpospolitą Polską i Bośnię i Hercegowinę;

b) określenie „Bośnia i Hercegowina” oznacza Bośnię i Hercegowinę włączając terytorium Bośni i Hercegowiny, jej wody terytorialne, jak również dno morskie i podglebie, w stosunku do którego wykonuje ona swoją jurysdykcję i suwerenne prawa do celów badania, eksploatacji i utrzymania zasobów naturalnych zgodnie z prawem międzynarodowym;

c) określenia „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie prawa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;

d) określenie „jednostka terytorialna” w przypadku Bośni i Hercegowiny oznacza jednostki: Federację Bośni i Hercegowiny, Republikę Serbską oraz Region Bośni i Hercegowiny Brčko;

e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;

f) określenie „spółka” oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;

g) określenie „przedsiębiorstwo” ma zastosowanie do prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej;

h) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

i) określenie „obywatel”, w odniesieniu do Umawiającego się Państwa oznacza:

- i) każdą osobę fizyczną mającą obywatelstwo tego Umawiającego się Państwa; oraz
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które zostało utworzone na podstawie prawa obowiązującego w tym Umawiającym się Państwie;
- j) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim, statkiem powietrznym lub pojazdem drogowym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego faktyczny zarząd znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski, statek powietrzny lub pojazd drogowy jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- k) określenie „właściwy organ” oznacza:
- i) w przypadku Bośni i Hercegowiny, Ministerstwo Finansów i Skarbu lub upoważnionego przedstawiciela Ministra;
 - ii) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- l) określenie „działalność gospodarcza” obejmuje wykonywanie wolnych zawodów i innej działalności o charakterze niezależnym.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie, jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie określenia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza jakąkolwiek osobę, która według prawa tego Państwa, podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce utworzenia, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej. Jednakże określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

a) osobę fizyczną uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ta osoba ma stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba fizyczna ma ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas osobę tę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;

c) jeżeli osoba fizyczna przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;

d) jeżeli osoba fizyczna jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) warsztat; oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne oraz czynności nadzorcze związane z nimi, stanowią zakład, jednakże tylko wówczas, gdy taki plac budowy, prace lub czynności trwają dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiejkolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o jakich mowa w literach a) - e) niniejszego ustępu, pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 - działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, w Umawiającym się Państwie pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, statki żeglugi śródlądowej i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego korzystania, dzierżawy lub jakichkolwiek innych form korzystania z majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną

działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako odrębne i samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków przypisanych zakładowi na podstawie podziału całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysków do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału. Sposób podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Dla celów poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli zyski obejmują dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8

Transport międzynarodowy i transport śródlądowy

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski pochodzące z eksploatacji statków w żegludze śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem morskim lub śródlądowym znajduje się na pokładzie statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, a jeżeli nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub statek żeglugi śródlądowej ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Postanowienia ustępu 1 stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, ale tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału w takim wspólnym przedsięwzięciu.

ARTYKUŁ 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa, i odpowiednio opodatkowuje, zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojema przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą konsultować się w razie konieczności.

ARTYKUŁ 10 Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest spółka (inna niż spółka osobowa) posiadająca bezpośrednio co najmniej 25 procent kapitału w spółce wypłacającej dywidendy;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto w pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dochód z udziałów (akcji).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu położonego w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydziałonych zysków spółki podatkiem od niewydziałonych zysków, nawet gdy wypłacone

dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty odsetek brutto.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, wszelkie odsetki o których mowa w ustępie 1 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli taki odbiorca jest rzeczywistym beneficjentem odsetek i jeżeli takie odsetki są wypłacane Rządowi Umawiającego się Państwa, jego jednostce terytorialnej lub organowi władzy lokalnej, Bankowi Centralnemu Umawiającego się Państwa lub jakiegokolwiek instytucji w całości będącą własnością Rządu Umawiającego się Państwa.

4. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami lub nagrodami związanymi z takim papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu. Określenie to nie obejmuje żadnego dochodu, który jest traktowany jak dywidenda stosownie do artykułu 10.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie lub gdy wypłacającym odsetki jest to Państwo, jego jednostka terytorialna lub organ władzy lokalnej. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się

Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a rzeczywistym beneficjentem odsetek lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota wypłaconych odsetek przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a rzeczywistym beneficjentem odsetek bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania każdego prawa autorskiego, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie lub gdy wypłacającym należności jest to Państwo, jego jednostka terytorialna lub organ władzy lokalnej. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych, i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład jest położony.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych, płacona za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i rzeczywisty beneficjent uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem), mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z tytułu przeniesienia własności statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, statków żeglugi śródlądowej oraz z tytułu własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych, pojazdów drogowych lub statków żeglugi śródlądowej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji lub udziałów w spółce, których więcej niż 50 procent wartości pochodzi

bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14 **Dochody z pracy najemnej**

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 15, 17 i 18, pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i

b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; i

c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego lub pojazdu drogowego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym lub na pokładzie statku żeglugi śródlądowej wykorzystywanego w transporcie śródlądowym, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 15

Wynagrodzenia dyrektorów

1. Wynagrodzenia dyrektorów oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne świadczenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie i która nie prowadzi aktywnej działalności handlowej lub gospodarczej w tym drugim Umawiającym się Państwie (inne niż działalność polegająca na inwestowaniu lub zarządzaniu inwestycjami, chyba że czynności te wykonywane są na rzecz klientów w ramach zwykłej działalności prowadzonej przez bank, firmę ubezpieczeniową, licencjonowanego maklera papierów wartościowych lub instytucję finansową przyjmującą depozyty) podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

ARTYKUŁ 16

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, wykonywanej osobiście w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywanej osobiście działalności artysty lub sportowca, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, jeżeli działalność jest wykonywana w drugim Umawiającym się Państwie w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej zatwierdzonej przez oba Umawiające się Państwa.

ARTYKUŁ 17

Emerytury, renty i podobne świadczenia

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 18 ustęp 2, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 18

Funkcje publiczne

1.
 - a) Pensje, płace oraz inne podobne świadczenia, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże takie pensje, płace oraz inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, i która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa, lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Bez względu na postanowienia ustępu 1, wszelkie emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną albo władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej lub władz lokalnych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże takie emerytury, renty i inne podobne świadczenia, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna ma w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 14, 15, 16 i 17 mają zastosowanie do pensji, płac, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej.

ARTYKUŁ 19

Studenci

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

ARTYKUŁ 20

Inne dochody

1. Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnięte, a nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 1, części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji i powstające w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 21

Majątek

1. Majątek nieruchomy, o którym mowa w artykule 6 niniejszej Konwencji, będący własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, który jest częścią majątku zakładu, jaki przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, statki powietrzne oraz pojazdy drogowe eksploatowane w transporcie międzynarodowym, a także statki żeglugi śródlądowej eksploatowane w żegludze śródlądowej, jak również majątek ruchomy związany z eksploatacją takich statków morskich, statków żeglugi śródlądowej, statków powietrznych i pojazdów drogowych, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 22

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Bośni i Hercegowiny, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Bośni i Hercegowinie osiąga dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane w Polsce, Bośnia i Hercegowina zezwoli na:

- odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Polsce;

- odliczenie od podatku od majątku tej osoby, kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w Polsce;

Jednakże takie odliczenie w każdym przypadku, nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub majątku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub majątek, które mogą być opodatkowane w Polsce.

b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Bośni i Hercegowinie jest zwolniony z opodatkowania w Bośni i Hercegowinie, wówczas Bośnia i Hercegowina może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód lub majątek.

2. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane

w Bośni i Hercegowinie, Polska zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania, z zastrzeżeniem litery b);

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku, które zgodnie z postanowieniami artykułów 7, 10, 11, 12, 13 lub 20, mogą być opodatkowane w Bośni i Hercegowinie, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków z przeniesienia własności majątku tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Bośni i Hercegowinie. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku uzyskane w Bośni i Hercegowinie;

c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód lub majątek;

d) Postanowienia litery a) nie mają zastosowania do dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, jeżeli Bośnia i Hercegowina stosuje postanowienia niniejszej Konwencji w celu zwolnienia od opodatkowania takiego dochodu lub majątku bądź stosuje postanowienia ustępu 2 artykułów 10, 11 lub 12 do takiego dochodu.

ARTYKUŁ 23 **Równe traktowanie**

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby. Niniejsze postanowienie stosuje się, bez względu na postanowienia artykułu 1, również do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienia tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje ono Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie osobistych potrąceń, udogodnień

i obniżek dla celów podatkowych z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7, artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie jakiegokolwiek długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa w stosunku do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą dla celów określania majątku takiego przedsiębiorstwa podlegającego opodatkowaniu odliczane na takich samych warunkach, jak gdyby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Bez względu na postanowienia artykułu 2, postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszelkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

ARTYKUŁ 24

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Konwencją, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby

przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Konwencją.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli uzna się, że aby osiągnąć porozumienie, należy przeprowadzić ustną wymianę poglądów, to taka wymiana poglądów może odbywać się w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiającego się Państwa.

ARTYKUŁ 25

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy władzy lokalnej w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalności handlowej lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

ARTYKUŁ 26

Ograniczenie korzyści umownych

1. W odniesieniu do artykułu 10, 11, 12 oraz 13 osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nie będzie uprawniona do korzyści w innych przypadkach przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie przez niniejszą Konwencję, jeżeli głównym celem, lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie akcji, wierzytelności lub prawa w związku z którymi dochód jest wypłacany, jest osiągnięcie korzyści z tego artykułu w drodze takiego powstania lub nabycia.

2. Żadne postanowienia niniejszego artykułu nie będą rozumiane jako ograniczające w jakikolwiek sposób stosowanie przepisów prawa Umawiającego się Państwa, których celem jest zapobieganie unikaniu lub uchylaniu się od opodatkowania.

ARTYKUŁ 27
Członkowie misji dyplomatycznych
oraz urzędów konsularnych

Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 28
Wejście w życie

1. Każde z Umawiających się Państw pisemnie notyfikuje drugiemu Państwu drogą dyplomatyczną zakończenie wewnętrznych procedur prawnych, niezbędnych do wejścia w życie niniejszej Konwencji.
2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu otrzymania późniejszej z not, przy czym będzie miała zastosowanie:
 - i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego lub do majątku posiadanego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz
 - ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego lub do majątku posiadanego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.
3. Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu, postanowienia artykułów 24 i 25 (Procedura wzajemnego porozumiewania się i Wymiana informacji) będą miały zastosowanie od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji, bez względu na okres podatkowy, którego sprawa dotyczy.
4. Postanowienia Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 10 stycznia 1985 r., przestaną obowiązywać od dnia, w którym niniejsza Konwencja znajdzie zastosowanie w odniesieniu do podatków, do których ma ona zastosowanie zgodnie z postanowieniami ustępów 1, 2 i 3.

ARTYKUŁ 29 Wypowiedzenie

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję, przekazując pisemną notę w drodze dyplomatycznej na co najmniej sześć miesięcy przed końcem jakiegokolwiek roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie mieć zastosowanie:

- i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego lub do majątku posiadanego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana, oraz
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego lub do majątku posiadanego w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w *Sarajewie*..... dnia *4*.. *czerwca*..... *2014*.. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, bośniackim, chorwackim, serbskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności interpretacyjnych rozstrzygający jest tekst angielski.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

Audrej Krawczyk

W imieniu
Bośni i Hercegowiny

Willuypow

KONVENCIJA

IZMEĐU

REPUBLIKE POLJSKE

I

BOSNE I HERCEGOVINE

**ZA IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJE
UTAJE POREZA ZA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL**

Republika Poljska i Bosna i Hercegovina, u želji sklapanja Konvencije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja i sprječavanje utaje poreza za poreze na dohodak i kapital,

dogovorile su kako slijedi:

ČLAN 1.
Obuhvaćena lica

Ova konvencija će se primjenjivati na lica koja su rezidenti jedne ili objiju Država ugovornica.

ČLAN 2.
Obuhvaćeni porezi

1. Ova konvencija se primjenjuje na poreze na dohodak i kapital koji su nametnuti u ime Države ugovornice ili njenih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, bez obzira na način na koji se naplaćuju.

2. Porezom na dohodak i na kapital smatraju se svi porezi nametnuti na ukupni dohodak, na ukupni kapital, ili na elemente dohotka ili kapitala, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupnu količinu nadnica ili plaća koje plaćaju poduzeća, kao i poreze na uvećanje vrijednosti kapitala.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova konvencija su:

a) u slučaju Bosne i Hercegovine:

(i) porez na dohodak pojedinaca;

(ii) porez na dobit poduzeća

(u daljnjem tekstu: „porezi Bosne i Hercegovine”)

b) u slučaju Poljske:

(i) porez na lični dohodak;

(ii) porez na dohodak poduzeća

(u daljnjem tekstu „porezi Poljske”).

4. Ova konvencija se primjenjuje na sve istovjetne ili značajno slične poreze koji se nameću nakon datuma potpisivanja ove konvencije dodatno ili umjesto postojećih poreza. Nadležni organi Država ugovornica će obavijestiti jedni druge o svim bitnim promjenama u svojim poreznim zakonima.

ČLAN 3. Opće definicije

1. U svrhu ove konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije:
 - a) pojmovi „Država ugovornica“ i „druga Država ugovornica“ označavaju Republiku Poljsku i Bosnu i Hercegovinu zavisno od konteksta;
 - b) pojam „Bosna i Hercegovina“ znači Bosna i Hercegovina, a uključuje teritoriju Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, kao i morsko dno i dublje slojeve zemlje, gdje primjenjuje svoju nadležnost i suverena prava za svrhe istraživanja, iskorištavanja i održavanja prirodnih bogatstava u skladu s međunarodnim zakonom;
 - c) pojam „Poljska“ znači Republika Poljska, a kada se koristi u geografskom smislu, označava teritoriju Republike Poljske i svako područje koje graniči s teritorijalnim vodama Republike Poljske unutar kojeg se, prema zakonima Poljske i u skladu s međunarodnim zakonom, izvršavaju prava Poljske s obzirom na istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava morskog dna i dubljih slojeva tla;
 - d) pojam „politička jedinica“ u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska te Distrikt Brčko Bosne i Hercegovine;
 - e) pojam „lice“ uključuje pojedinca, firmu i svako drugo pravno lice;
 - f) pojam „firma“ označava svaku korporaciju ili subjekt koji se tretira kao korporacija u porezne svrhe;
 - g) pojam „poduhvat“ odnosi se na izvršavanje bilo kakvog posla;
 - h) pojmovi „poduhvati Države ugovornice“ i „poduhvat druge Države ugovornice“ označavaju poduhvat kojeg izvršava rezident Države ugovornice odnosno poduhvat kojeg izvršava rezident druge Države stanovnice;
 - i) pojam „državljanin“ u odnosu na Državu ugovornicu, označava:
 - (i) svakog pojedinca koji posjeduje državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje čiji status proizilazi iz zakona koji su na snazi u toj državi ugovornici;
 - j) pojam „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, avionom ili cestovnim vozilom kojim upravlja poduzeće čije je mjesto stvarne uprave u jednoj Državi ugovornici, osim kada se brodom, avionom ili cestovnim vozilom upravlja samo između mjesta u drugoj Državi ugovornici;
 - k) pojam „nadležni organ“ označava:

(i) u slučaju Bosne i Hercegovine, Ministarstvo finansija i trezora ili ovlaštenog predstavnika ministra;

(ii) u slučaju Poljske, Ministarstvo finansija ili ovlaštenog predstavnika ministra;

l) pojam „djelatnost“ uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti nezavisnog karaktera.

2. Što se tiče primjene ove konvencije u bilo koje vrijeme od jedne od Država ugovornica, svaki pojam koji nije naveden u Konvenciji, osim ako kontekst zahtijeva drugačije, ima značenje koje ima u dato vrijeme prema zakonima te države u svrhu poreza na koje se odnosi ova konvencija, svako značenje prema primjenjivim poreznim zakonima te države koje preovladava nad značenjem koje je dato tom pojmu prema zakonima te države.

ČLAN 4. Rezident

1. Za potrebe ove konvencije, pojam „rezident Države ugovornice“ označava svako lice koje prema zakonima te države podliježe oporezivanju zbog prebivališta, boravišta, mjesta osnivanja, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, i također uključuje tu državu i svaku njenu političku jedinicu ili lokalnu vlast. Međutim ovaj pojam ne uključuje lica koja podliježu oporezivanju u toj državi samo na temelju prihoda od izvora u toj državi.

2. Kada je rezident prema odredbama stava 1. rezident obiju Država ugovornica, tada se status pojedinca određuje na sljedeći način:

a) pojedinac se smatra rezidentom samo one države u kojoj pojedinac na raspolaganju ima stalni dom; ako to lice ima na raspolaganju stalni dom u objema državama, smatra se da je to lice rezident samo one države s kojom to lice ima bliže lične i privredne veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti država koja je središte životnih interesa pojedinca, ili ako pojedinac niti u jednoj državi nema na raspolaganju stalni dom, smatra se da je pojedinac rezident samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako pojedinac ima uobičajeno boravište u obje države ili niti u jednoj, smatra se da je pojedinac rezident samo one države čiji je državljanin;

d) ako je pojedinac državljanin obiju država ili niti jedne, nadležne vlasti Država ugovornica riješit će pitanje međusobnim dogovorom.

3. Kada je zbog odredbi stava 1. lice koje nije pojedinac rezident obiju Država ugovornica, tada se to lice smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njegovo mjesto stvarne uprave.

ČLAN 5. Stalna poslovna jedinica

1. Za potrebe konvencije, pojam „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja kroz koje se djelatnost poduzeća izvršava u potpunosti ili djelimično.

2. Pojam „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) kancelariju;
- d) fabriku;
- e) radionicu; i
- f) rudnik, naftni izvor ili izvor gasa, kamenolom ili svako drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište, projekat izgradnje, montaže ili instalacije ili povezane nadzorne aktivnosti čine stalnu poslovnu jedinicu, ali samo ako takvo mjesto, projekat ili aktivnosti traju duže od dvanaest mjeseci.

4. Bez obzira na prethodne odredbe ovog člana, smatra se da pojam „stalna poslovna jedinica“ ne uključuje:

- a) korištenje postrojenja samo u svrhu skladištenja, izložbe ili isporuke proizvoda ili robe koja pripada poduzeću;
- b) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhe skladištenja, izložbe ili isporuke;
- c) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo za potrebe obrade od drugog poduzeća;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe kupovine proizvoda ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe izvršavanja za poduzeće bilo koje druge pripremne ili pomoćne aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo za bilo koju kombinaciju aktivnosti koji su spomenuti pod tačkama (a) do (e) ovog stava, pod uslovom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja rezultira iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., gdje lice – osim zastupnika nezavisnog statusa na kojeg se primjenjuje stavak 6. – djeluje u ime poduzeća ima i obično koristi u Državi ugovornici ovlaštenje zaključivanja ugovora u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u pogledu aktivnosti koje

to lice provodi za poduzeće, osim ako su aktivnosti te osobe ograničene na one navedene u stavku 4., koje, ako se provode preko stalnog mjesta poslovanja, ne čine to stalno mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stava.

6. Neće se smatrati da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u Državi ugovornici samo na temelju toga što obavlja poslove u toj državi preko brokera, generalnog posrednika ili bilo kojeg drugog zastupnika nezavisnog statusa, pod uslovom da takva lica djeluju u okviru svoje redovne poslovne aktivnosti.

7. Činjenica da neka firma koja je rezident jedne Države ugovornice upravlja ili je upravljana od strane neke firme koja je rezident druge Države ugovornice, ili koja posluje u toj drugoj državi (bilo kroza stalnu poslovnu jedinicu ili na neki drugi način) ne znači samo po sebi da je ijedna od tih firmi stalna poslovna jedinica druge.

ČLAN 6.

Prihod od nepokretne imovine

1. Prihod kojeg ostvari rezident jedne Države ugovornice od nepokretne imovine (uključujući prihode od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici može se operezivati u toj drugoj državi.

2. Pojam „nepokretna imovina“ ima značenje koje ima prema zakonu Države ugovornice u kojoj se nalazi dotična imovina. Taj pojam u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stoku i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona u vezi sa zemljišnim posjedom, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknada za rad, ili prava na rad, mineralne naslage, izvore i druga prirodna bogatstva. Brodovi, plovila ili avioni se ne smatraju nepokretnom imovinom.

3. Odredbe stava 1. se primjenjuju na dohotke iz izravnog korištenja, iznajmljivanja ili bilo kojeg drugog oblika korištenja nepokretne imovine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. također se primjenjuju na dohotke od nepokretne imovine poduzeća.

ČLAN 7.

Poslovna dobit

1. Dobit jednog poduzeća jedne Države ugovornice opereziv je samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u toj državi. Ako poduzeće posluje na navedeni način, dobit poduzeća se operezuje u drugoj državi, ali samo u onolikoj mjeri koliko se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Podložno odredbama stava 3., kada poduzeće jedne Države ugovornice posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, tada se u svakoj Državi ugovornici toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit za

koju se očekuje da bi bila ostvarena da je odvojeno i posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim aktivnostima prema istim ili sličnim uslovima i koja se bavi potpuno samostalno poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. U određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici su dopušteni troškovi koji su nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne troškove nastale na taj način, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.

4. Ukoliko je u jednoj Državi ugovornici uobičajeno odrediti dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njegove razne dijelove, stavak 2. ne sprječava da ta Država ugovornica odredi dobit koja se treba oporezivati takvom uobičajenom raspodjelom. Međutim, metod usvojene raspodjele treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima ovog člana.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici se neće pripisati dobit samo na temelju toga što kupuje proizvode ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se svake godine na isti način, osim ako postoji neki dobar i dostatan razlog koji upućuje na nešto drugo.

7. Kada dobit uključuje stavke prihoda kojima se bave drugi članovi ove konvencije, tada odredbe ovog člana neće utjecati na odredbe tih članova.

ČLAN 8.

Međunarodni promet i promet unutrašnjih plovnih puteva

1. Dobit od upravljanja brodovima, avionima ili cestovnim vozilima u međunarodnom prometu je oporeziva samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

2. Dobit od rada plovila koja učestvuju u prometu unutrašnjim plovnim putevima oporeziva je samo u Državi ugovornici u u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

3. Ako se mjesto stvarne uprave broderskog poduzeća ili poduzeća za promet unutrašnjim plovnim putevima nalazi na brodu ili plovilu, tada se smatra da se nalazi u Državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili plovila, ili ako takva matična luka ne postoji, u Državi ugovornici čiji je rezident upravitelj broda ili plovila.

4. Odredbe stava 1. također se primjenjuju na dobit od učestvovanja u fondu, zajedničkog poslovanja ili od međunarodne poslovne agencije, ali samo na onoliko dobiti koja je dobijena na takav način koliko se može pripisati sudioniku, razmjerno njegovom udjelu u zajedničkom poslovanju.

ČLAN 9. Povezana poduzeća

1. Kada:

- a) poduzeće jedne Države ugovornice izravno ili neizravno učestvuje u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća druge Države ugovornice, ili
- b) ista lica učestvuju izravno ili neizravno u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća jedne Države ugovornice i poduzeću druge Države ugovornice,

i u oba se slučaja stvaraju ili nameću uslovi između dvaju poduzeća u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi se stvorili između nezavisnih poduzeća, tada se svaka dobit koja bi, osim u tim uslovima, bila obračunata jednom od poduzeća, ali zbog tih uslova nije obračunata, može uključiti u dobit tog poduzeća i shodno tome oporezivati.

2. Kada Država ugovornica u dobit nekog poduzeća te države uključuje, i shodno tome oporezuje, dobit na temelju koje je poduzeće druge Države ugovornice platilo porez u toj drugoj državi i dobit uključena na takav način je dobit koja bi bila obračunata poduzeću prvo spomenute države da su uslovi između dvaju poduzeća bila kao između dvaju nezavisnih poduzeća, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza naplaćen na tu dobit. Prilikom određivanja takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove konvencije i nadležne vlasti Države ugovornice će se prema potrebi međusobno savjetovati.

ČLAN 10. Dividende

1. Dividende koje firma koja je rezident jedne Države ugovornice plaća rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende se također mogu oporezivati u Državi ugovornici čiji je rezident firma koja plaća dividende, a prema zakonima te države. Ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez neće prelaziti:

- a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik firma (a ne partnerstvo) koje izravno posjeduje najmanje 25 posto kapitala firme koja plaća dividende;
- b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje firme u pogledu dobiti iz kojih se plaćaju dividende.

3. Pojam „dividende“, kao što je korišten u ovom članu, označava prihod iz dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje, učestvovanje u dobiti, ili prihod iz drugih korporativnih prava, koji podliježe istom oporezivanju kao i prihod iz dionica prema zakonima Države ugovornice čiji je rezident firma koja provodi raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. se neće primjenjivati ako stvarni vlasnik dividendi, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici čiji je rezident firma koja plaća dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, a holding u odnosu na koji se dividende plaćaju je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

5. Ako tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice ostvaruje dobit ili prihod od druge Države ugovornice, ta druga Država ne smije nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća firma, osim ako se takve dividende plaćaju rezidentu te druge Države ili ako je holding u odnosu na koji se dividende plaćaju povezan sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi, niti neraspodijeljenu dobit firme podložiti porezu na neraspodijeljenu dobit, čak i ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelimično sastoje od dobiti ili prihoda koji su nastali u drugoj državi.

ČLAN 11. Kamate

1. Kamate koje nastaju u Državi ugovornici i plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, te kamate se također mogu oporezivati u Državi ugovornici u kojoj su nastale i prema zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamata rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez ne smije prelaziti 10 posto bruto iznosa kamata.

3. Bez obzira na odredbe stava 2., kamate navedene u stavku 1. će biti oporezive samo u Državi ugovornici u kojoj je primalac rezident, ako je taj primalac stvarni vlasnik kamate i ako se te kamate plaćaju Vladi jedne od Država ugovornica, političkoj jedinici ili lokalnoj vlasti, ili Centralnoj banci Države ugovornice ili bilo kojoj ustanovi koja je u stoprocentnom vlasništvu Vlade jedne od Država ugovornica.

4. Pojam „kamate“ kao što je korišten u ovom članu označava prihod iz potraživanja svih vrsta, bez obzira na to jesu li osigurani hipotekom ili nose li pravo na učestvovanje u dobiti dužnika, a posebno, prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade koje su vezane uz takve vrijednosne papire, obveznice ili zadužnice.

5. Odredbe stavaka 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik kamata, koji je rezident jedne od Država ugovornica, posluje u drugoj Državi ugovornici u kojoj kamate nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je potraživanje u odnosu na koje se plaća kamata povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

6. Smatra se da kamate nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatio rezident te države, uključujući tu državu, političke jedinice i lokalne vlasti te države. Međutim, kada lice koje plaća kamatu, bilo da je rezident jedne od Država

ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je zaduženost na koju se kamate plaćaju nastala, i ako takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te kamate nastale u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

7. Kada zbog posebnog odnosa između isplatioca i stvarnog vlasnika kamata ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se plaća, prelazi iznos koji bi isplatilac i stvarni vlasnik kamate dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog člana će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove konvencije.

ČLAN 12.

Naknade od autorskih prava

1. Naknade od autorskih prava koje nastaju u jednoj Državi ugovornici a plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve naknade mogu se oporezivati u Državi ugovornici u kojoj nastaju i prema zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik naknada rezident druge Države ugovornice, tada tako naplaćeni porez ne prelazi 10 posto bruto iznosa naknada.

3. Pojam „naknade od autorskih prava“ kao što se koristi u ovom članu označava uplate bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo na korištenje svakog autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili prava na korištenje industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za informacije o industrijskom, komercijalnom ili naučnom iskustvu (znanje).

4. Odredbe stavaka 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik naknada od autorskih prava, koji je rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj državi u kojoj nastaju te naknade, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju naknade od autorskih prava povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.

5. Smatra se da naknade od autorskih prava nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatilac rezident te države, uključujući tu državu, političke jedinice i lokalne vlasti te države. Međutim, kada lice koje plaća naknade od autorskih prava, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je nastala obaveza plaćanja naknade od autorskih prava, i ako takve naknade od autorskih prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te naknade od autorskih prava nastale u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

6. Kada zbog posebnog odnosa između isplatioca i stvarnog vlasnika ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos naknade od autorskih prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili informaciju za koje se plaćaju, prelazi iznos koji bi isplatilac i

stvarni vlasnik dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog člana će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove konvencije.

ČLAN 13. **Kapitalni dobiti**

1. Dobici koje ostvari rezident jedne Države ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedeni u članu 6. i koji se nalaze u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.
2. Dobici od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici, uključujući dobitke od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (sama ili s čitavim poduzećem), mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobici od otuđenja brodova, aviona ili cestovnih vozila koja se koriste u međunarodnom prometu, plovila koja se koriste u prometu unutrašnjim plovnim putevima ili pokretna imovina koja se odnosi na upotrebu takvih brodova, aviona, cestovnih vozila ili plovila, oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Dobici koje rezident jedne Države ugovornice dobije od otuđenja dionica čija vrijednost više od 50 posto proizilazi direktno ili indirektno iz nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
5. Dobici od otuđenja bilo koje imovine, osim one koja je navedena u stavcima 1., 2., 3. i 4., oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj je otuđilac rezident.

ČLAN 14. **Prihod od nesamostalnog rada**

1. U skladu s odredbama članova 15., 17. i 18., mjesečne plaće, nadnice i druga slična naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja, oporeziva je samo u toj državi, osim ako se zaposlenje ostvaruje u drugoj Državi ugovornici. Ako se zaposlenje ostvaruje na taj način, naknada za rad koja se ostvari na taj način može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Bez obzira na odredbe stava 1., naknada za rad koju ostvari rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja u drugoj Državi ugovornici oporeziva je samo u prvo navedenoj državi:
 - a) ako je primalac prisutan u drugoj državi za neki period ili periode koji sveukupno ne prelaze 183 dana u svakom periodu od 12 mjeseci a počevši ili završavajući u odgovarajućoj fiskalnoj godini; i

b) ako je naknada za rad plaćena od ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države; i

c) ako naknadu za rad ne snosi stalna poslovna jedinica koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Bez obzira na prethodne odredbe ovog člana, naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja na brodu, avionu ili cestovnom vozilu kojim se upravlja u međunarodnom prometu, ili na brodu koji se bavi prijevozom unutrašnjim plovnim putevima, oporeziva je samo u toj državi.

ČLAN 15.

Menadžerske naknade

1. Menadžerske naknade i druga slična plaćanja koja ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog odbora ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog organa neke firme koja je rezident druge Države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Bez obzira na odredbe stava 1., menadžerske naknade i druge slične isplate koje ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog organa neke firme koja je rezident druge Države ugovornice a ne bavi se aktivno trgovinom ili ne posluje u toj drugoj Državi ugovornici (osim djelatnosti investiranja ili upravljanja investicijama, osim ako se te aktivnosti provode s klijentima kao dio redovnog poslovanja neke banke, osiguravajućeg društva, registriranog dilera ili finansijske ustanove koje primaju depozit) oporezuju se samo u prvo spomenutoj državi.

ČLAN 16.

Umjetnici i sportaši

1. Bez obzira na odredbe članova 7. i 14., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao izvođač, kao što je pozorišni, filmski, radio ili televizijski umjetnik, ili muzičar, ili pak kao sportaš, iz ličnih aktivnosti tog rezidenta koje provodi u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kada prihod od ličnih aktivnosti koje provodi izvođač ili sportaš kao takav ne odlazi izvođaču ili sportašu lično nego nekoj drugoj osobi, taj se prihod može, bez obzira na odredbe članova 7. i 14., oporezivati u onoj Državi ugovornici u kojoj se izvršavaju aktivnosti tog izvođača ili sportaša.

3. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice od ličnih aktivnosti te osobe kao izvođača ili sportaša oporeziv je samo u toj državi ako se aktivnosti provode u drugoj Državi ugovornici unutar okvira kulturnog ili sportskog programa razmjene, koji je odobren od obiju Država ugovornica.

ČLAN 17.
Penzije i slične naknade

U skladu sa stavkom 2. člana 18., penzije i druge slične naknade koje se isplaćuju rezidentu jedne Države ugovornice na temelju prijašnjeg zaposlenja oporezive su samo u toj državi.

ČLAN 18.
Služba u vladi

1. a) Plaće, nadnice i druge slične naknade koje Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast plaćaju pojedincu za usluge pružene toj državi ili jedinici ili vlasti oporezive su samo u toj državi.

b) Međutim, takve plaće, nadnice i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi a pojedinac je rezident te države i:
 - (i) državljanin je te države; ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo da bi pružao te usluge.

2. a) Bez obzira na odredbe stava 1., svaka penzija i druge slične naknade koje se plaćaju pojedincu od ili iz fondova jedne Države ugovornice, ili njene političke jedinice ili lokalne vlasti, za usluge pružene toj državi ili njenoj jedinici ili vlasti, oporezive su samo u toj državi.

b) Međutim, takve penzije i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako je pojedinac rezident i državljanin te države.

3. Odredbe članova 14., 15., 16. i 17. primjenjivat će se na plaće, nadnice, penzije i druge slične naknade koje se plaćaju za poslove koje izvršava Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast.

ČLAN 19.
Studenti

Uplate koje student, učenik ili pripravnik koji je ili je bio netom prije posjeta jedne Države ugovornice rezident druge Države ugovornice i koji se u prvo spomenutoj državi nalazi isključivo zbog obrazovanja ili obuke tog pojedinca prima radi izdržavanja, obrazovanja ili obuke tog pojedinca, neće se oporezivati u prvo spomenutoj državi, pod uslovom da je izvor takvih uplata izvan države.

ČLAN 20.
Ostali prihodi

1. Stavci prihoda jednog rezidenta Države ugovornice, gdje god da nastaju, koji nisu obrađeni u prethodnim članovima ove konvencije, oporezivi su samo u toj državi.
2. Odredbe stava 1. neće se primjenjivati na prihod, osim na prihod od nepokretne imovine kao što je navedeno u stavku 2. člana 6., ako primalac takvog prihoda, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u njoj, a pravo ili imovina glede kojih se plaća prihod je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe člana 7.
3. Bez obzira na odredbe stava 1., stavci prihoda rezidenta jedne Države ugovornice koji nisu spomenuti u prethodnim članovima ove konvencije a nastaju u drugoj Državi ugovornici također se mogu oporezivati u toj drugoj državi.

ČLAN 21.
Kapital

1. Kapital u obliku nepokretne imovine naveden u članu 6. ovog sporazuma, čiji je vlasnik rezident jedne Države ugovornice a nalazi se u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Kapital u obliku pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Kapital u obliku brodova, aviona ili cestovnih vozila kojima se upravlja u međunarodnom prometu i plovila korištenih u prometu unutrašnjim plovnim putevima, te u obliku pokretne imovine koja je povezana s upravljanjem takvim brodovima, plovilima, avionima ili cestovnim vozilima, oporeziv je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi drugi elementi kapitala jednog rezidenta Države ugovornice oporezivi su isključivo u toj državi.

ČLAN 22.
Ukidanje dvostrukog oporezivanja

1. U slučaju Bosne i Hercegovine, dvostruko oporezivanje će se izbjegavati na sljedeći način:

a) kada rezident Bosne i Hercegovine ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se, u skladu s odredbama ove konvencije, može oporezivati u Poljskoj, Bosna i Hercegovina će dopustiti:

- kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj;

- kao odbitak od poreza na kapital tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj.

Međutim, u oba slučaja takav odbitak neće prelaziti onaj dio poreza na dohodak ili poreza na kapital koji je izračunat prije davanja odbitka, što se može pripisati, kao što može biti slučaj, prihodu ili kapitalu koji se može oporezivati u Poljskoj.

(b) Kada se u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Bosne i Hercegovine oslobađa od poreza u Bosni i Hercegovini, Bosna i Hercegovina unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak dohotka ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza.

2. U slučaju Poljske, dvostruko oporezivanje će se izbjegavati na sljedeći način:

(a) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se u skladu s odredbama ove konvencije može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će, u skladu s odredbama tačke (b) ovog stava, osloboditi takav prihod ili kapital od poreza;

(b) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili kapitalne dobitke koji se, u skladu s odredbama članova 7., 10., 11., 12., 13. ili 20, mogu oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će dozvoliti kao odbitak od poreza na dohodak ili kapitalne dobitke tog rezidenta iznos jednak porezu koji je plaćen u Bosni i Hercegovini. Međutim, takav odbitak neće prelaziti dio poreza, kao što je izračunato prije davanja odbitka, koji se može pripisati takvom prihodu ili kapitalnom dobitku koji potječe iz Bosne i Hercegovine;

c) Kada se u skladu s bilo kojim odredbama ove konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske oslobađa od poreza u Poljskoj, Poljska unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak prihoda ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza;

d) Odredbe tačke (1) neće se primjenjivati na prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske kada Bosna i Hercegovina primjenjuje odredbe ove konvencije da bi oslobodila takav prihod ili kapital od poreza ili primjenjuje odredbe stava 2. članova 10., 11. ili 12. na takav prihod.

ČLAN 23. **Nediskriminacija**

1. Državljeni jedne Države ugovornice u drugoj Državi ugovornici neće biti podvrgnuti oporezivanju ili bilo kakvim povezanim uslovima, koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i povezanih uslova kojima državljani te druge države jesu ili mogu biti podvrgnuti u istim okolnostima, posebno s obzirom na prebivalište. Ova odredba će se, bez obzira na odredbe člana 1., primjenjivati na lica koja nisu rezidenti jedne ili objiju Država ugovornica.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici neće se nepovoljnije obračunavati u toj drugoj državi nego oporezivanje koje se primjenjuje na poduzeća te druge države koja obavljaju iste aktivnosti. Ova odredba se ne može tumačiti na način da obavezuje Državu ugovornicu da odobrava rezidentima druge Države ugovornice sve lične odbitke, olakšice i redukcije u svrhe oporezivanja zbog građanskog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim gdje se primjenjuju odredbe stava 1. člana 9., stava 7. člana 11., stava 6. člana 12., kamate, naknade od autorskih prava i druge isplate koje plaća poduzeće jedne Države ugovornice rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uslovima kao da su plaćene rezidentu prvo spomenute države. Isto tako, mogući dugovi poduzeća jedne Države ugovornice prema rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezivog kapitala takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uslovima kao da se duguju rezidentu prvo spomenute države.

4. Poduzeća jedne Države ugovornice, čiji je kapital u potpunosti ili djelimično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge Države ugovornice, neće u prvo spomenutoj državi biti podložne oporezivanju ili zahtjevima koji su povezani s tim koji su drugačiji ili nepovoljniji od oporezivanja ili vezanih zahtjeva kojima podliježu druga slična poduzeća prvo spomenute države.

5. Odredbe ovog člana će se, bez obzira na odredbe člana 2., primjenjivati na poreze svake vrste i opisa.

ČLAN 24. **Postupak međusobnog dogovora**

1. Kada lice smatra da djelovanje jedne ili objiju Država ugovornica rezultira ili će rezultirati oporezivanjem za to lice koje nije u skladu s odredbama ove konvencije, to lice može, bez obzira na pravni lijek koji nudi domaće zakonodavstvo te države,

iznijeti slučaj nadležnom organu Države ugovornice čiji je to lice rezident ili, ako slučaj tog lica spada pod stav 1. član 23., nadležnoj vlasti Države ugovornice čije je to lice državljanin. Slučaj se mora iznijeti unutar tri godine od prve obavijesti o djelovanju koje je dovelo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ove konvencije.

2. Nadležni organ će nastojati, ako se čini da je prigovor opravdan i ako ono samo nije u stanju doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj međusobnim dogovorom s nadležnim organom druge Države ugovornice, u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovom konvencijom. Svaki postignut dogovor će se provesti bez obzira na bilo kakve rokove u domaćem zakonodavstvu Država ugovornica.

3. Nadležni organi Država ugovornica će nastojati međusobnim dogovorom riješiti sve poteškoće ili dileme u vezi s tumačenjem ili primjenom ove konvencije. One se također mogu međusobno savjetovati o ukidanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovom konvencijom.

4. Nadležni organi Država ugovornica mogu izravno međusobno komunicirati u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavki. Kada se usmena razmjena mišljenja čini preporučljivom u cilju postizanja dogovora, takva razmjena se može odviti u obliku povjerenstva koje se sastoji od predstavnika nadležnih organa Država ugovornica.

ČLAN 25.

Razmjena informacija

1. Nadležni organi Država ugovornica će razmjenjivati one informacije za koje se može predvidjeti da će biti relevantne za provedbu odredbi ove konvencije ili za uređenje ili provedbu domaćih zakona Država ugovornica u vezi s porezima svake vrste i opisa koji se nameću u ime Država ugovornica, ili njihovih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, ukoliko se oporezivanje na temelju toga ne protivi ovoj konvenciji. Razmjena informacija nije ograničena na članove 1. i 2.

2. Svaka informacija primljena prema stavku 1. od jedne Države ugovornice tretira se kao tajna na isti način kao i informacija dobijena prema domaćem zakonodavstvu te Države i otkrivat će se samo licima ili vlastima (uključujući sudove i upravne organe) koji se bave s procjenom ili prikupljanjem, ovrhom ili povezanim gonjenjem, utvrđivanjem žalbi u odnosu na poreze navedene u stavku 1., ili s nadzorom nad gore navedenim. Takva lica ili vlasti će koristiti informacije samo u te svrhe. Dozvoljeno im je otkrivati te informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Ni u kojem slučaju se odredbe stavova 1. i 2. ne smiju tumačiti na način da na Državu ugovornicu nametnu obavezu:

a) izvršavanja administrativnih mjera koji su u sukobu sa zakonima i administrativnom praksom te ili druge Države ugovornice;

b) pružanja informacija koje se ne mogu dobiti prema zakonima ili normalnim tokom uprave te ili druge Države ugovornice;

c) pružanja informacija koje bi otkrile neku trgovačku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovački postupak, ili informaciju čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnom politikom (ordre public).

4. Ako jedna Država ugovornica traži informaciju u skladu s ovim članom, druga Država ugovornica će koristiti svoje mjere prikupljanja informacija da bi pribavila zatraženu informaciju, iako toj drugoj državi možda nije potrebna ta informacija u vlastite porezne svrhe. Obaveza koja je sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima stava 3., ali ni u kojem slučaju se takvo ograničenje ne može tumačiti na način da dozvoljava Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što nema vlastiti interes u takvoj informaciji.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stava 3. ne mogu tumačiti na način da dozvoljavaju Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što tu informaciju posjeduje banka, druga finansijska ustanova, kandidat ili lice koje djeluje u svojstvu posrednika ili u fiducijarnom svojstvu ili zbog toga što se odnosi na vlasničke udjele jednog lica.

ČLAN 26. Ograničenja povlastica

1. U skladu s članovima 10., 11., 12. i 13., rezident jedne Države ugovornice neće imati pravo na povlastice koje se inače odobravaju rezidentima Države ugovornice prema ovoj konvenciji, ako je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo kojeg lica koje se bavi stvaranjem ili dodjelom dionice, potraživanja ili prava u odnosu na koji se prihod plaća da iskoristi ove članove pomoću tog stvaranja ili dodjele.

2. Ništa iz ovog člana se ne može tumačiti na način da na bilo koji način ograničava primjenu bilo koje odredbe zakona Države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja ili utaje poreza.

ČLAN 27. Članovi diplomatskih predstavništava i konzularnih ureda

Ništa u ovoj konvenciji neće utjecati na porezne povlastice članova diplomatskih predstavništava ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih sporazuma.

ČLAN 28.
Stupanje na snagu

1. Svaka Država ugovornica će u pisanom obliku diplomatskim putem obavijestiti drugu državu o završetku postupaka koji su prema njenom zakonu propisani za stupanje na snagu ove konvencije.
2. Ova konvencija stupa na snagu na datum obavijesti koja je stigla kasnije, te će zatim vrijediti:
 - (i) za poreze zadržane na izvoru, za dohodak ostvaren ili kapital koji postaje vlasništvo na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu, i
 - (ii) za druge poreze, ili dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu.
3. Bez obzira na odredbe ovog člana, odredbe članova 24. i 25. (Postupak međusobnog dogovora i Razmjena informacija) primjenjivat će se od datuma stupanja na snagu ove konvencije, bez obzira na razdoblje oporezivanja na koje se odnosi neko pitanje.
4. Sporazum između Narodne Republike Poljske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja za poreze na dohodak i kapital koji je potpisan u Varšavi 10. januara 1985. godine prestaje važiti i biti na snazi od datuma od kojeg ova konvencija stupa na snagu za poreze na koje se primjenjuje ova konvencija, u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.

ČLAN 29.
Raskid

Ova konvencija ostaje na snazi dok ne bude raskinuta od jedne Države ugovornice. Obje Države ugovornice mogu raskinuti ovu konvenciju diplomatskim putem, tako da u pismenom obliku obavijeste o raskidu najmanje šest mjeseci prije kraja svake kalendarske godine, počevši nakon isteka pet godina od datuma stupanja na snagu ove konvencije. U takvom slučaju, ova konvencija prestaje važiti:

- (i) za poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu, i
- (ii) za druge poreze, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini počevši na ili nakon 01. januara u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu.

Kao potvrda navedenog, dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašteni, su potpisali ovu konvenciju.

Sastavljeno u dva primjerka u *Sarajevu*, ovog dana *4. juna 2014. g.* na poljskom, bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, s time da su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Republiku Poljsku

Andrzej Krawczyk

Za Bosnu i Hercegovinu

Milica Popović

KONVENCIJA
IZMEĐU
REPUBLIKE POLJSKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE

**ZA IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJE
UTAJE POREZA ZA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL**

Republika Poljska i Bosna i Hercegovina, u želji sklapanja Konvencije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja i sprječavanje utaje poreza za poreze na dohodak i kapital,

dogovorile su kako slijedi:

ČLANAK 1 **Obuhvaćene osobe**

Ova Konvencija će se primjenjivati na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju Država ugovornica.

ČLANAK 2 **Obuhvaćeni porezi**

1. Ova Konvencija se primjenjuje na poreze na dohodak i kapital koji su nametnuti u ime Države ugovornice ili njenih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, bez obzira na način na koji se naplaćuju.

2. Porezom na dohodak i na kapital smatraju se svi porezi nametnuti na ukupni dohodak, na ukupni kapital, ili na elemente dohotka ili kapitala, uključujući poreze na dobit od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupnu količinu nadnica ili plaća koje plaćaju poduzeća, kao i poreze na uvećanje vrijednosti kapitala.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:

a) u slučaju Bosne i Hercegovine:

(i) porez na dohodak pojedinaca;

(ii) porez na dobit poduzeća

(u daljnjem tekstu: „porez Bosne i Hercegovine”)

b) u slučaju Poljske:

(i) porez na osobni dohodak;

(ii) porez na dohodak poduzeća

(u daljnjem tekstu „porezi Poljske”).

4. Ova Konvencija se primjenjuje na sve istovjetne ili značajno slične poreze koji se nameću nakon datuma potpisivanja ove Konvencije dodatno ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela Država ugovornica će obavijestiti jedni druge o svim bitnim promjenama u svojim poreznim zakonima.

ČLANAK 3 **Opće definicije**

1. U svrhu ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije:

a) pojmovi „Država ugovornica“ i „druga Država ugovornica“ označavaju Republiku Poljsku i Bosnu i Hercegovinu ovisno o kontekstu;

b) pojam „Bosna i Hercegovina“ znači Bosna i Hercegovina, a uključuje teritorij Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, kao i morsko dno i dublje slojeve zemlje, gdje primjenjuje svoju nadležnost i suverena prava za svrhe istraživanja, iskorištavanja i održavanja prirodnih bogatstava u skladu s međunarodnim zakonom;

c) pojam „Poljska“ znači Republika Poljska, a kada se koristi u geografskom smislu, označava teritorij Republike Poljske i svako područje koje graniči s teritorijalnim vodama Republike Poljske unutar kojeg se, prema zakonima Poljske i u skladu s međunarodnim zakonom, izvršavaju prava Poljske s obzirom na istraživanje i iskorištavanje prirodnih bogatstava morskog dna i dubljih slojeva tla;

d) pojam „politička jedinica“ u slučaju Bosne i Hercegovine označava entitete: Federacija Bosne i Hercegovine i Republika Srpska te Distrikt Brčko Bosne i Hercegovine;

e) pojam „osoba“ uključuje pojedinca, tvrtku i svaku drugu pravnu osobu;

f) pojam „tvrtka“ označava svaku korporaciju ili subjekt koji se tretira kao korporacija u porezne svrhe;

g) pojam „poduhvat“ odnosi se na izvršavanje bilo kakvog posla;

h) pojmovi „poduhvati Države ugovornice“ i „poduhvat druge Države ugovornice“ označavaju poduhvat kojeg izvršava rezident Države ugovornice odnosno poduhvat kojeg izvršava rezident druge Države stanovnice;

i) pojam „državljanin“ u odnosu na Državu ugovornicu, označava:

(i) svakog pojedinca koji posjeduje državljanstvo te Države ugovornice; i

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje čiji status proizlazi iz zakona koji su na snazi u toj Državi ugovornici;

j) pojam „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili cestovnim vozilom kojim upravlja poduzeće čije je mjesto stvarne uprave u jednoj Državi ugovornici, osim kada se brodom, zrakoplovom ili cestovnim vozilom upravlja samo između mjesta u drugoj Državi ugovornici;

k) pojam „nadležno tijelo“ označava:

(i) u slučaju Bosne i Hercegovine, Ministarstvo financija i trezora ili ovlašteni predstavnik Ministra;

(ii) u slučaju Poljske, Ministarstvo financija ili ovlašteni predstavnik Ministra;

l) pojam „djelatnost“ uključuje obavljanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera.

2. Što se tiče primjene ove Konvencije u bilo koje vrijeme od jedne od Država ugovornica, svaki pojam koji nije naveden u Konvenciji, osim ako kontekst zahtjeva drugačije, ima značenje koje ima u dato vrijeme prema zakonima te Države u svrhu poreza na koje se odnosi ova Konvencija, svako značenje prema primjenjivim poreznim zakonima te Države koje predvladava nad značenjem koje je dato tom pojmu prema zakonima te Države.

ČLANAK 4 **Rezident**

1. Za potrebe ove Konvencije, pojam „rezident Države ugovornice“ označava svaku osobu koja prema zakonima te Države podliježe oporezivanju zbog prebivališta, boravišta, mjesta osnivanja, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, i također uključuje tu Državu i svaku njenu političku jedinicu ili lokalnu vlast. Međutim ovaj pojam ne uključuje osobu koja podliježu oporezivanju u toj Državi samo na temelju prihoda od izvora u toj Državi.

2. Kada je rezident prema odredbama stavka 1. rezident obiju Država ugovornica, tada se status pojedinca određuje na sljedeći način:

a) pojedinac se smatra rezidentom samo one Države u kojoj pojedinac na raspolaganju ima stalni dom; ako ta osoba ima na raspolaganju stalni dom u objema državama, smatra se da je ta osoba rezident samo one države s kojom ta osoba ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti Država koja je središte životnih interesa pojedinca, ili ako pojedinac niti u jednoj državi nema na raspolaganju stalni dom, smatra se da je pojedinac rezident samo one Države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako pojedinac ima uobičajeno boravište u obe Države ili niti u jednoj, smatra se da je pojedinac rezident samo one Države čiji je državljanin;

d) ako je pojedinac državljanin obiju država ili niti jedne, nadležne vlasti Država ugovornica riješit će pitanje međusobnim dogovorom.

3. Kada je zbog odredbi stavka 1. osoba koja nije pojedinac rezident obiju Država ugovornica, tada se ta osoba smatra rezidentom samo one Države u kojoj se nalazi njegovo mjesto stvarne uprave.

ČLANAK 5 **Stalna poslovna jedinica**

1. Za potrebe ove Konvencije, pojam „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja kroz koje se djelatnost poduzeća izvršava u potpunosti ili djelomično.

2. Pojam „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) ured;
- d) tvornicu;
- e) radionicu; i
- f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili svako drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište, projekt izgradnje, montaže ili instalacije ili povezane nadzorne aktivnosti, čine stalnu poslovnu jedinicu, ali samo ako takvo mjesto, projekt ili aktivnosti traju duže od dvanaest mjeseci.

4. Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, smatra se da pojam „stalna poslovna jedinica“ ne uključuje:

- a) korištenje postrojenja samo u svrhu skladištenja, izložbe ili isporuke proizvoda ili robe koja pripada poduzeću;
- b) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhe skladištenja, izložbe ili isporuke;
- c) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada poduzeću isključivo za potrebe obrade od drugog poduzeća;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe kupovine proizvoda ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhe izvršavanja za poduzeće bilo koje druge pripremne ili pomoćne aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo za bilo koju kombinaciju aktivnosti koji su spomenuti pod točkama (a) do (e) ovog stavka, pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja rezultira iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera;

5. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., gdje osoba – osim zastupnika neovisnog statusa na kojeg se primjenjuje stavak 6. – djeluje u ime poduzeća ima i obično koristi u Državi ugovornici ovlast zaključivanja ugovora u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj Državi u pogledu aktivnosti koje ta osoba provodi za poduzeće, osim ako su aktivnosti te osobe ograničene na one navedene u stavku 4., koje, ako se provode preko stalnog mjesta poslovanja, ne čine to stalno mjesto poslovanja stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

6. Neće se smatrati da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u Državi ugovornici, samo na temelju toga što obavlja poslove u toj Državi preko brokera, generalnog posrednika ili bilo kojeg drugog zastupnika nezavisnog statusa, pod uvjetom da takve osobe djeluju u okviru svoje redovite poslovne aktivnosti.

7. Činjenica da neka tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice upravlja ili je upravljana od strane neke tvrtke koja je rezident druge Države ugovornice, ili koja posluje u toj drugoj Državi (bilo kroz stalnu poslovnu jedinicu ili na neki drugi način) ne znači samo po sebi da je ijedna od tih tvrtki stalna poslovna jedinica druge.

ČLANAK 6

Prihod od nepokretne imovine

1. Prihod kojeg ostvari rezident jedne Države ugovornice od nepokretne imovine (uključujući prihode od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Pojam „nepokretna imovina“ ima značenje koje ima prema zakonu Države ugovornice u kojoj se nalazi dotična imovina. Taj pojam u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stoku i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona u vezi sa zemljišnim posjedom, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknada za rad, ili prava na rad, mineralne naslage, izvore i druga prirodna bogatstva. Brodovi, plovila ili zrakoplovi se ne smatraju nepokretnom imovinom.

3. Odredbe stavka 1. se primjenjuju na dohotke iz izravnog korištenja, iznajmljivanja ili bilo kojeg drugog oblika korištenja nepokretne imovine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. također se primjenjuju na dohotke od nepokretne imovine poduzeća.

ČLANAK 7

Poslovna dobit

1. Dobit jednog poduzeća jedne Države ugovornice oporeziv je samo u toj Državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u toj Državi. Ako poduzeće posluje na navedeni način, dobit poduzeća se oporeziva u drugoj Državi, ali samo u onolikoj mjeri koliko se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Podložno odredbama stavka 3., kada poduzeće jedne Države ugovornice posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, tada se u svakoj Državi ugovornici toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit za koju se očekuje da bi bila ostvarena da je odvojeno i posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim aktivnostima prema istim ili sličnim uvjetima i koja se bavi potpuno samostalno poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. U određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici su dopušteni troškovi koji su nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne troškove nastale na taj način, bilo u Državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili negdje drugdje.

4. Ukoliko je u jednoj Državi ugovornici uobičajeno odrediti dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njegove razne dijelove, stavak 2. ne sprječava da ta Država ugovornica odredi dobit koja se treba oporezivati takvom uobičajenom raspodjelom. Međutim, metoda usvojene raspodjele treba biti takva da rezultat bude u skladu s načelima ovog članka.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici se neće pripisati dobit samo na temelju toga što kupuje proizvode ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se svake godine na isti način, osim ako postoji neki dobar i dostatan razlog koji upućuje na nešto drugo.

7. Kada dobit uključuje stavke prihoda kojima se bave drugi članci ove Konvencije, tada odredbe ovog članka neće utjecati na odredbe tih članaka.

ČLANAK 8

Međunarodni promet i promet unutarnjih plovnih puteva

1. Dobit od upravljanja brodovima, zrakoplovima ili cestovnim vozilima u međunarodnom prometu je oporeziva samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

2. Dobit od rada plovila koja sudjeluju u prometu unutarnjim plovnim putovima oporeziva je samo u Državi ugovornici u u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

3. Ako se mjesto stvarne uprave brodarskog poduzeća ili poduzeća za promet unutarnjim plovnim putevima nalazi na brodu ili plovilu, tada se smatra da se nalazi u Državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili plovila, ili ako takva matična luka ne postoji, u Državi ugovornici čiji je rezident upravitelj broda ili plovila.

4. Odredbe stavka 1. također se primjenjuju na dobit od sudjelovanja u fondu, zajedničkog poslovanja ili od međunarodne poslovne agencije, ali samo na onoliko dobiti koja je dobivena na takav način koliko se može pripisati sudioniku, razmjerno njegovom udjelu u zajedničkom poslovanju.

ČLANAK 9 Povezana poduzeća

1. Kada:

- a) poduzeće jedne Države ugovornice izravno ili neizravno sudjeluje u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća druge Države ugovornice, ili
- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća jedne Države ugovornice i poduzeću druge Države ugovornice,

i u oba se slučaja stvaraju ili nameću uvjeti između dvaju poduzeća u njihovim trgovinskim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi se stvorili između neovisnih poduzeća, tada se svaka dobit koja bi, osim u tim uvjetima, bila obračunata jednom od poduzeća, ali zbog tih uvjeta nije obračunata, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Kada Država ugovornica u dobit nekog poduzeća te Države uključuje, i sukladno tome oporeziva, dobit na temelju koje je poduzeće druge Države ugovornice platilo porez u toj drugoj Državi i dobit uključena na takav način je dobit koja bi bila obračunata poduzeću prvo spomenute Države da su uvjeti između dvaju poduzeća bila kao između dvaju nezavisnih poduzeća, tada će ta druga Država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza naplaćen na tu dobit. Prilikom određivanja takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije i nadležne vlasti Države ugovornice će se prema potrebi međusobno savjetovati.

ČLANAK 10 Dividende

1. Dividende koje tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice plaća rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende se također mogu oporezivati u Državi ugovornici čiji je rezident tvrtka koja plaća dividende, a prema zakonima te Države. Ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez neće prelaziti:

- a) 5 posto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik tvrtka (a ne partnerstvo) koje izravno posjeduje najmanje 25 posto kapitala tvrtke koja plaća dividende;
- b) 15 posto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje tvrtke u pogledu dobiti iz kojih se plaćaju dividende.

3. Pojam „dividende“, kao što je korišten u ovom članku, označava prihod iz dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje, sudjelovanje u dobiti, ili prihod iz drugih korporativnih prava, koji podliježe istom oporezivanju kao i prihod iz dionica prema zakonima Države ugovornice čiji je rezident tvrtka koja provodi raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. se neće primjenjivati ako stvarni vlasnik dividendi, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici čiji je rezident tvrtka koja plaća dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, a holding u odnosu na koji se dividende plaćaju je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.

5. Ako tvrtka koja je rezident jedne Države ugovornice ostvaruje dobit ili prihod od druge Države ugovornice, ta druga Država ne smije nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća tvrtka, osim ako se takve dividende plaćaju rezidentu te druge Države ili ako je holding u odnosu na koji se dividende plaćaju povezan sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj Državi, niti neraspodijeljenu dobit tvrtke podložiti porezu na neraspodijeljenu dobit, čak i ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelomično sastoje od dobiti ili prihoda koji su nastali u drugoj Državi.

ČLANAK 11

Kamate

1. Kamate koje nastaju u Državi ugovornici i plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Međutim, te kamate se također mogu oporezivati u Državi ugovornici u kojoj su nastale i prema zakonima te Države, ali ako je stvarni vlasnik kamata rezident druge Države ugovornice, tako naplaćeni porez ne smije prelaziti 10 posto bruto iznosa kamata.

3. Bez obzira na odredbe stavka 2., kamate navedene u stavku 1. će biti oporezive samo u Državi ugovornici u kojoj je primatelj rezident, ako je taj primatelj stvarni vlasnik kamate i ako se te kamate plaćaju Vladi jedne od Država ugovornica, političkoj jedinici ili lokalnoj vlasti, ili Centralnoj banci Države ugovornice ili bilo kojoj ustanovi koja je u stopostotnom vlasništvu Vlade jedne od Država ugovornica.

4. Pojam „kamate“ kao što je korišten u ovom članku označava prihod iz potraživanja svih vrsta, bez obzira na to jesu li osigurani hipotekom ili nose li pravo na sudjelovanje u dobiti dužnika, a posebice, prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade koje su vezane uz takve vrijednosne papire, obveznice ili zadužnice.

5. Odredbe stavaka 1 i 2 neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik kamata, koji je rezident jedne od Država ugovornica, posluje u drugoj Državi ugovornici u kojoj kamate nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je potraživanje u odnosu na koje se plaća kamata povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.

6. Smatra se da kamate nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatitelj rezident te Države, uključujući tu Državu, političke jedinice i lokalne vlasti te Države. Međutim, kada osoba koje plaća kamatu, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je zaduženost na koju se kamate plaćaju nastala, i ako takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te kamate nastale u Državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

7. Kada zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog vlasnika kamata ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se plaća, prelazi iznos koji bi isplatitelj i stvarni vlasnik kamate dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

ČLANAK 12

Naknade od autorskih prava

1. Naknade od autorskih prava koje nastaju u jednoj Državi ugovornici a plaćaju se rezidentu druge Države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Međutim, takve naknade mogu se oporezivati u Državi ugovornici u kojoj nastaju i prema zakonima te Države, ali ako je stvarni vlasnik naknada rezident druge Države ugovornice, tada tako naplaćeni porez ne prelazi 10 posto bruto iznosa naknada.

3. Pojam „naknade od autorskih prava“ kao što se koristi u ovom članku označava uplate bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo na korištenje svakog autorskog prava, patenta, zaštitnog znaka, dizajna ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili prava na korištenje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme ili za informacije o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu (znanje).

4. Odredbe stavaka 1. i 2. neće se primjenjivati ako stvarni vlasnik naknada od autorskih prava, koji je rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi u kojoj nastaju te naknade, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi i ako je pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju naknade od autorskih prava povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.

5. Smatra se da naknade od autorskih prava nastaju u jednoj od Država ugovornica kada je isplatitelj rezident te Države, uključujući tu Državu, političke jedinice i lokalne vlasti te Države. Međutim, kada osoba koje plaća naknade od autorskih prava, bilo da je rezident jedne od Država ugovornica ili ne, ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj Državi ugovornici u vezi s kojom je nastala obaveza plaćanja naknade od autorskih prava, i ako takve naknade od autorskih prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da su te naknade od autorskih prava nastale u Državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica

6. Kada zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog vlasnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknade od autorskih prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili informaciju za koje se plaćaju, prelazi iznos koji bi isplatitelj i stvarni vlasnik dogovorili da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka će se primjenjivati samo na posljednje spomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate ostaje oporeziv prema zakonima svake Države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije

ČLANAK 13

Kapitalni dobiti

1. Dobici koje ostvari rezident jedne Države ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedeni u članku 6. i koji se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Dobici od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici, uključujući dobitke od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (sama ili s čitavim poduzećem), mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

3. Dobici od otuđenja brodova, zrakoplova ili cestovnih vozila koji se koriste u međunarodnom prometu, plovila koji se koriste u prometu unutarnjim plovnim putovima ili pokretna imovina koja se odnosi na uporabu takvih brodova, zrakoplova, cestovnih vozila ili plovila, oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Dobici koje rezident jedne Države ugovornice dobije od otuđenja dionica čija vrijednost više od 50 posto proizlazi izravno ili neizravno iz nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj Državi ugovornici mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

5. Dobici od otuđenja bilo koje imovine, osim one koja je navedena u stavcima 1., 2., 3. i 4., oporezivi su samo u Državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

ČLANAK 14

Prihod od nesamostalnog rada

1. U skladu s odredbama članaka 15., 17. i 18., mjesečne plaće, nadnice i druga slična naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja, oporeziva je samo u toj Državi, osim ako se zaposlenje ostvaruje u drugoj Državi ugovornici. Ako se zaposlenje ostvaruje na taj način, naknada za rad koja se ostvari na taj način može se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1., naknada za rad koju ostvari rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja u drugoj Državi ugovornici oporeziva je samo u prvo navedenoj Državi:

a) ako je primatelj prisutan u drugoj Državi za neko razdoblje ili razdoblja koja sveukupno ne prelaze 183 dana u svakom razdoblju od 12 mjeseci a počevši ili završavajući u odgovarajućoj fiskalnoj godini; i

b) ako je naknada za rad plaćena od ili u ime poslodavca koji nije rezident druge Države; i

c) ako naknadu za rad ne snosi stalna poslovna jedinica koju poslodavac ima u drugoj Državi.

3. Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, naknada za rad koju ostvaruje rezident jedne Države ugovornice na temelju zaposlenja na brodu, zrakoplovu ili cestovnom vozilu kojim se upravlja u međunarodnom prometu, ili na brodu koji se bavi prijevozom unutarnjim plovnicima, oporeziva je samo u toj Državi.

ČLANAK 15 **Menadžerske naknade**

1. Menadžerske naknade i druga slična plaćanja koja ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog odbora ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog tijela neke tvrtke koja je rezident druge Države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Bez obzira na odredbe stavka 1., menadžerske naknade i druge slične isplate koje ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao član upravnog ili nadzornog odbora, ili bilo kojeg sličnog tijela neke tvrtke koja je rezident druge Države ugovornice a ne bavi se aktivno trgovinom ili ne posluje u toj drugoj Državi ugovornici (osim djelatnosti investiranja ili upravljanja investicijama, osim ako se te aktivnosti provode s klijentima kao dio redovnog poslovanja neke banke, osiguravajućeg društva, registriranog dilera ili financijske ustanove koje primaju depozit) oporezuju se samo u prvo spomenutoj Državi.

ČLANAK 16 **Umjetnici i sportaši**

1. Bez obzira na odredbe članaka 7. i 14., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice kao izvođač, kao što je kazališni, filmski, radio ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili pak kao sportaš, iz osobnih aktivnosti tog rezidenta koje provodi u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj Državi.

2. Kada prihod od osobnih aktivnosti koje provodi izvođač ili sportaš kao takav ne odlazi izvođaču ili sportašu osobno nego nekoj drugoj osobi, taj se prihod može, bez obzira na odredbe članaka 7. i 14., oporezivati u onoj Državi ugovornici u kojoj se izvršavaju aktivnosti tog izvođača ili sportaša.

3. Bez obzira na odredbe stavaka 1. i 2., prihod kojeg ostvaruje rezident jedne Države ugovornice od osobnih aktivnosti te osobe kao izvođača ili sportaša oporeziv

je samo u toj Državi ako se aktivnosti provode u drugoj Državi ugovornici unutar okvira kulturnog ili sportskog programa razmjene, koji je odobren od obiju Država ugovornica.

ČLANAK 17

Mirovine i slične naknade

U skladu sa stavkom 2. članka 18., mirovine i druge slične naknade koje se isplaćuju rezidentu jedne Države ugovornice na temelju prijašnjeg zaposlenja oporezive su samo u toj Državi.

ČLANAK 18

Služba u vladi

1. a) Plaće, nadnice i druge slične naknade koje Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast plaćaju pojedincu za usluge pružene toj Državi ili jedinici ili vlasti oporezive su samo u toj Državi.

b) Međutim, takve plaće, nadnice i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državo ugovornici ako su usluge pružene u toj Državi a pojedinac je rezident te Države i:
 - (i) državljanin je te Države; ili
 - (ii) nije postao rezident te Države samo da bi pružao te usluge.
2. a) Bez obzira na odredbe stavka 1., svaka mirovina i druge slične naknade koje se plaćaju pojedincu od ili iz fondova jedne Države ugovornice, ili njene političke jedinice ili lokalne vlasti, za usluge pružene toj Državi ili njenoj jedinici ili vlasti, oporezive su samo u toj Državi.

b) Međutim, takve mirovine i druge slične naknade oporezive su samo u drugoj Državi ugovornici ako je pojedinac rezident i državljanin te Države.
3. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjivat će se na plaće, nadnice, mirovine i druge slične naknade koje se plaćaju za poslove koje izvršava Država ugovornica ili njena politička jedinica ili lokalna vlast.

ČLANAK 19

Studenti

Uplate koje student, učenik ili pripravnik koji je ili je bio netom prije posjeta jedne Države ugovornice rezident druge Države ugovornice i koji se u prvo spomenutoj Državi nalazi isključivo zbog obrazovanja ili obuke tog pojedinca prima radi izdržavanja, obrazovanja ili obuke tog pojedinca, neće se oporezivati u prvo spomenutoj Državi, pod uvjetom da je izvor takvih uplata izvan Države.

ČLANAK 20

Ostali prihodi

1. Stavci prihoda jednog rezidenta Države ugovornice, gdje god da nastaju, koji nisu obrađeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezive su samo u toj Državi.
2. Odredbe stavka 1. neće se primjenjivati na prihod, osim na prihod od nepokretne imovine kao što je navedeno u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog prihoda, kao rezident jedne Države ugovornice, posluje u drugoj Državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja je smještena u njoj, a pravo ili imovina glede kojih se plaća prihod je povezan s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U takvom slučaju će se primjenjivati odredbe članka 7.
3. Bez obzira na odredbe stavka 1., stavci prihoda rezidenta jedne Države ugovornice koje nisu spomenute u prethodnim člancima ove Konvencije a nastaju u drugoj Državi ugovornici također se mogu oporezivati u toj drugoj Državi.

ČLANAK 21

Kapital

1. Kapital u obliku nepokretne imovine naveden u članku 6. ovog sporazuma, čiji je vlasnik rezident jedne Države ugovornice a nalazi se u drugoj Državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj Državi.
2. Kapital u obliku pokretne imovine koja je dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj Državi.
3. Kapital u obliku brodova, zrakoplova ili cestovnih vozila kojima se upravlja u međunarodnom prometu i plovila korištenih u prometu unutarnjim plovnim putevima, te u obliku pokretne imovine koja je povezana s upravljanjem takvim brodovima, plovilima, zrakoplovima ili cestovnim vozilima, oporeziv je samo u Državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi drugi elementi kapitala jednog rezidenta Države ugovornice oporezivi su isključivo u toj Državi.

ČLANAK 22 Ukidanje dvostrukog oporezivanja

1. U slučaju Bosne i Hercegovine, dvostruko oporezivanje će se izbjegavati na sljedeći način:

a) kada rezident Bosne i Hercegovine ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, može oporezivati u Poljskoj, Bosna i Hercegovina će dopustiti:

- kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj;

- kao odbitak od poreza na kapital tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u Poljskoj.

Međutim, u oba slučaja takav odbitak neće prelaziti onaj dio poreza na dohodak ili poreza na kapital koji je izračunat prije davanja odbitka, što se može pripisati, kao što može biti slučaj, prihodu ili kapitalu koji se može oporezivati u Poljskoj.

(b) Kada se u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Bosne i Hercegovine oslobađa od poreza u Bosni i Hercegovini, Bosna i Hercegovina unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak dohotka ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza.

2. U slučaju Poljske, dvostruko oporezovanje će se izbjegavati na sljedeći način:

(a) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili posjeduje kapital koji se u skladu s odredbama ove Konvencije može oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će, u skladu s odredbama točke (b) ovog stavka, osloboditi takav prihod ili kapital od poreza;

(b) Kada rezident Poljske ostvaruje prihod ili kapitalne dobitke koji se, u skladu s odredbama članaka 7., 10., 11., 12., 13. ili 20, mogu oporezivati u Bosni i Hercegovini, Poljska će dozvoliti kao odbitak od poreza na dohodak ili kapitalne dobitke tog rezidenta iznos jednak porezu koji je plaćen u Bosni i Hercegovini. Međutim, takav odbitak neće prelaziti dio poreza, kao što je izračunato prije davanja odbitka, koji se može pripisati takvom prihodu ili kapitalnom dobitku koji potječe iz Bosne i Hercegovine.

c) Kada se u skladu s bilo kojim odredbama ove Konvencije prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske oslobađa od poreza u Poljskoj, Poljska unatoč tome kod računanja iznosa poreza na ostatak prihoda ili kapitala tog rezidenta može uzeti u obzir prihod ili kapital oslobođen od poreza

d) Odredbe točke (1) neće se primjenjivati na prihod ostvaren od ili kapital u vlasništvu rezidenta Poljske kada Bosna i Hercegovina primjenjuje odredbe ove Konvencije da bi oslobodila takav prihod ili kapital od poreza ili primjenjuje odredbe stavka 2. članka 10., 11. ili 12. na takav prihod.

ČLANAK 23 **Nediskriminacija**

1. Državljeni jedne Države ugovornice u drugoj Državi ugovornici neće biti podvrgnuti oporezivanju ili bilo kakvim povezanim uvjetima, koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i povezanih uvjeta kojima državljani te druge Države jesu ili mogu biti podvrgnuti u istim okolnostima, posebice s obzirom na prebivalište. Ova odredba će se, bez obzira na odredbe članka 1., primjenjivati na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje Države ugovornice.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne Države ugovornice ima u drugoj Državi ugovornici neće se nepovoljnije obračunavati u toj drugoj Državi nego oporezivanje koje se primjenjuje na poduzeća te druge Države koja obavljaju iste aktivnosti. Ova odredba se ne može tumačiti na način da obvezuje Državu ugovornicu da odobrava rezidentima druge Države ugovornice sve osobne odbitke, olakšice i redukcije u svrhe oporezivanja zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim gdje se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11., stavka 6. članka 12., kamate, naknade od autorskih prava i druge isplate koje plaća poduzeće jedne Države ugovornice rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uvjetima kao da su plaćene rezidentu prvo spomenute Države. Isto tako, mogući dugovi poduzeća jedne Države ugovornice prema rezidentu druge Države ugovornice će se, u svrhu određivanja oporezivog kapitala takvog poduzeća, moći odbiti prema istim uvjetima kao da se duguju rezidentu prvo spomenute Države.

4. Poduzeća jedne Države ugovornice, čiji je kapital u potpunosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge Države ugovornice, neće u prvo spomenutoj Državi biti podložne oporezivanju ili zahtjevima koji su povezani s tim koji su drugačiji ili nepovoljniji od oporezivanja ili vezanih zahtjeva kojima podliježu druga slična poduzeća prvo spomenute Države.

5. Odredbe ovog članka će se, bez obzira na odredbe članka 2., primjenjivati na poreze svake vrste i opisa.

ČLANAK 24

Postupak međusobnog dogovora

1. Kada osoba smatra da djelovanje jedne ili objiju Država ugovornica rezultira ili će rezultirati oporezivanjem za tu osobu koja nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ta osoba može, bez obzira na pravni lijek kojeg nudi domaće zakonodavstvo te Države, iznijeti slučaj nadležnom tijelu Države ugovornice čija je ta osoba rezident ili, ako slučaj te osobe spada pod stavak 1. članka 23., nadležnoj vlasti Države ugovornice čija je ta osoba državljanin. Slučaj se mora iznijeti unutar tri godine od prve obavijesti o djelovanju koje je dovelo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije.
2. Nadležno tijelo će nastojati, ako se čini da je prigovor opravdan i ako ono samo nije u stanju doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj međusobnim dogovorom s nadležnim tijelom druge Države ugovornice, u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovom Konvencijom. Svaki postignut dogovor će se provesti bez obzira na bilo kakve rokove u domaćem zakonodavstvu Država ugovornica.
3. Nadležna tijela Država ugovornica će nastojati međusobnim dogovorom riješiti sve poteškoće ili dvojbe u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije. One se također mogu međusobno savjetovati o ukidanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovom Konvencijom.
4. Nadležna tijela Država ugovornica mogu izravno međusobno komunicirati u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavki. Kada se usmena razmjena mišljenja čini preporučljivom u cilju postizanja dogovora, takva razmjena se može odvijati u obliku povjerenstva koje se sastoji od predstavnika nadležnih tijela Država ugovornica.

ČLANAK 25

Razmjena informacija

1. Nadležna tijela Država ugovornica će razmjenjivati one informacije za koje se može predvidjeti da će biti relevantne za provedbu odredbi ove Konvencije ili za uređenje ili provedbu domaćih zakona Država ugovornica u vezi s porezima svake vrste i opisa koji se nameću u ime Država ugovornica, ili njihovih političkih jedinica ili lokalnih vlasti, ukoliko se oporezivanje na temelju toga ne protivi ovoj Konvenciji. Razmjena informacija nije ograničena na članke 1. i 2.
2. Svaka informacija primljena prema stavku 1. od jedne Države ugovornice tretira se kao tajna na isti način kao i informacija dobivena prema domaćem zakonodavstvu te Države i otkrivat će se samo osobama ili vlastima (uključujući sudove i upravna tijela) koji se bave s procjenom ili prikupljanjem, ovrhom ili povezanim gonjenjem, utvrđivanjem žalbi u odnosu na poreze navedene u stavku 1., ili s nadzorom nad gore navedenim. Takve osobe ili vlasti će koristiti informacije samo u te svrhe. Dozvoljeno im je otkrivati te informacije u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Ni u kojem slučaju se odredbe stavki 1. i 2. ne smiju tumačiti na način da na Državu ugovornicu nametnu obvezu:

- a) izvršavanja administrativnih mjera koji su u sukobu sa zakonima i administrativnom praksom te ili druge Države ugovornice;
- b) pružanja informacija koje se ne mogu dobiti prema zakonima ili normalnim tijekom uprave te ili druge Države ugovornice;
- c) pružanja informacija koje bi otkrile neku trgovačku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovački postupak, ili informaciju čije bi otkrivanje bilo protivno javnoj politici (ordre public).

4. Ako jedna Država ugovornica traži informaciju u skladu s ovim člankom, druga Država ugovornica će koristiti svoje mjere prikupljanja informacija da bi pribavila zatraženu informaciju, iako toj drugoj Državi možda nije potrebna ta informacija u vlastite porezne svrhe. Obveza koja je sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takvo ograničenje ne može tumačiti na način da dozvoljava Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što nema vlastiti interes u takvoj informaciji.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. ne mogu tumačiti na način da dozvoljavaju Državi ugovornici da odbije dati informacije isključivo zbog toga što tu informaciju posjeduje banka, druga financijska ustanova, kandidat ili osoba koja djeluje u svojstvu posrednika ili u fiducijarnom svojstvu ili zbog toga što se odnosi na vlasničke udjele jedne osobe.

ČLANAK 26

Ograničenja povlastica

1. U skladu s članovima 10., 11., 12. i 13., rezident jedne Države ugovornice neće imati pravo na povlastice koje se inače odobravaju rezidentima Države ugovornice prema ovoj Konvenciji, ako je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo koje osobe koja se bavi stvaranjem ili dodjelom dionice, potraživanja ili prava u odnosu na koji se prihod plaća da iskoristi ove članke pomoću tog stvaranja ili dodjele.

2. Ništa iz ovog članka se ne može tumačiti na način da na bilo koji način ograničava primjenu bilo koje odredbe zakona Države ugovornice koje su namijenjene sprječavanju izbjegavanja ili utaje poreza.

ČLANAK 27

Članovi diplomatskih predstavništava i konzularnih ureda

Ništa u ovoj Konvenciji neće utjecati na porezne povlastice članova diplomatskih predstavništava ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih sporazuma.

ČLANAK 28

Stupanje na snagu

1. Svaka Država ugovornica će u pisanom obliku diplomatskim putem obavijestiti drugu Državu o završetku postupaka koji su prema njenom zakonu propisani za stupanje na snagu ove Konvencije.

2. Ova Konvencija stupa na snagu na datum obavijesti koja je stigla kasnije, te će zatim vrijediti:

(i) za poreze zadržane na izvoru, za dohodak ostvaren ili kapital koji postaje vlasništvo na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu, i

(ii) za druge poreze, ili dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj Konvencija stupa na snagu.

3. Bez obzira na odredbe ovog članka, odredbe članaka 24. i 25. (Postupak međusobnog dogovora i Razmjena informacija) primjenjivat će se od datuma stupanja na snagu ove Konvencije, bez obzira na razdoblje oporezivanja na koje se odnosi neko pitanje.

4. Sporazum između Narodne republike Poljske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja za poreze na dohodak i kapital koji je potpisan u Varšavi 10. siječnja 1985. godine prestaje važiti i biti na snazi od datuma od kojeg ova Konvencija stupa na snagu za poreze na koje se primjenjuje ova Konvencija, u skladu s odredbama stavaka 1., 2. i 3.

ČLANAK 29

Raskid

Ova Konvencija ostaje na snazi dok ne bude raskinuta od jedne Države ugovornice. Obje Države ugovornice mogu raskinuti ovu Konvenciju diplomatskim putem, tako da u pismenom obliku obavijeste o raskidu najmanje šest mjeseci prije kraja svake kalendarske godine, počevši nakon isteka pet godina od datuma stupanja na snagu ove Konvencije. U takvom slučaju, ova Konvencije prestaje važiti:

(i) za poreze zadržane na izvoru, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu, i

(ii) za druge poreze, na dohodak ostvaren ili kapital u vlasništvu u svakoj poreznoj godini počevši na ili nakon 01.siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena obavijest o raskidu;

Kao potvrda navedenog, dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašteni, su potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u dva primjerka u Sarajevu....., ovog dana 4. juna 2014. g...... na poljskom, bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, s time da su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Republiku Poljsku

Andrzej Krawczyk

Za Bosnu i Hercegovinu

Wladimir

КОНВЕНЦИЈА

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ ПОЉСКЕ

И

БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

**ЗА ИЗБЈЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЈЕЧАВАЊЕ
УТАЈЕ ПОРЕЗА ЗА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ**

Република Пољска и Босна и Херцеговина, у жељи склапања Конвенције за избјегавање двоструког опорезивања и спрјечавање утаје пореза за порезе на доходак и капитал,

договориле су како слиједи:

ЧЛАН 1.
Обухваћена лица

Ова конвенција примјењиваће се на лица која су резиденти једне или обију Држава уговорница.

ЧЛАН 2.
Обухваћени порези

1. Ова конвенција примјењује се на порезе на доходак и капитал који су наметнути у име Државе уговорнице или њених политичких јединица или локалних власти, без обзира на начин на који се наплаћују.

2. Порезом на доходак и на капитал сматрају се сви порези наметнути на укупни доходак, на укупни капитал, или на елементе дохотка или капитала, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупну количину надница или плата које плаћају предузећа, као и порезе на увећање вриједности капитала.

3. Постојећи порези на које се примјењује ова конвенција су:

а) у случају Босне и Херцеговине:

(I) порез на доходак појединаца;

(II) порез на добит предузећа

(у даљњем тексту: „порези Босне и Херцеговине”)

б) у случају Пољске:

(I) порез на лични доходак;

(II) порез на доходак предузећа

(у даљњем тексту „порези Пољске”).

4. Ова конвенција примјењује се на све истовјетне или значајно сличне порезе који се намећу након датума потписивања ове конвенције додатно или умјесто постојећих пореза. Надлежни органи Држава уговорница обавијестиће једни друге о свим битним промјенама у својим пореским законима.

ЧЛАН 3. Опште дефиниције

1. У сврху ове конвенције, осим ако контекст не захтијева другачије:
 - а) појмови „Држава уговорница“ и „друга Држава уговорница“ означавају Републику Пољску и Босну и Херцеговину зависно од контекста;
 - б) појам „Босна и Херцеговина“ значи Босна и Херцеговина, а укључује територију Босне и Херцеговине, територијалне воде, као и морско дно и дубље слојеве земље, где примјењује своју надлежност и суверена права за сврхе истраживања, искориштавања и одржавања природних богатстава у складу са међународним законом;
 - в) појам „Пољска“ значи Република Пољска, а када се користи у географском смислу, означава територију Републике Пољске и свако подручје које граничи са територијалним водама Републике Пољске у оквиру којег се, према законима Пољске и у складу са међународним законом, извршавају права Пољске с обзиром на истраживање и искоришћавање природних богатстава морског дна и дубљих слојева тла;
 - г) појам „политичка јединица“ у случају Босне и Херцеговине означава ентитете: Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска те Дистрикт Брчко Босне и Херцеговине;
 - д) појам „лице“ укључује појединца, фирму и свако друго правно лице;
 - ђ) појам „фирма“ означава сваку корпорацију или субјект који се третира као корпорација у пореске сврхе;
 - е) појам „подухват“ односи се на извршавање било каквог посла;
 - ж) појмови „подухвати Државе уговорнице“ и „подухват друге Државе уговорнице“ означавају подухват којег извршава резидент Државе уговорнице односно подухват којег извршава резидент друге Државе становнице;
 - з) појам „држављанин“ у односу на Државу уговорницу, означава:
 - (I) сваког појединца који посједује држављанство те државе уговорнице;
и
 - (II) сваку правну особу, партнерство или удружење чији статус произилази из закона који су на снази у тој држави уговорници;
 - и) појам „међународни саобраћај“ означава сваки превоз бродом, авионом или друмским возилом којим управља предузеће чије је мјесто стварне управе у једној држави уговорници, осим када се бродом, авионом или друмским возилом управља само између мјеста у другој држави уговорници;

ј) појам „надлежни орган“ означава:

(I) у случају Босне и Херцеговине, Министарство финансија и трезора или овлашћеног представника министра;

(II) у случају Пољске, Министарство финансија или овлашћеног представника министра;

к) појам „дјелатност“ укључује обављање професионалних услуга и других активности независног карактера.

2. Што се тиче примјене ове конвенције у било које вријеме од једне од Држава уговорница, сваки појам који није наведен у Конвенцији, осим ако контекст захтијева другачије, има значење које има у дато вријеме према законима те државе у сврху пореза на које се односи ова конвенција, свако значење према важећим пореским законима те државе које преовладава над значењем које је дато том појму према законима те државе.

ЧЛАН 4.

Резидент

1. За потребе ове конвенције, појам "резидент Државе уговорнице" означава свако лице које према законима те државе подлијеже опорезивању због пребивалишта, боравишта, мјеста оснивања, мјеста управе или било којег другог критеријума сличне природе, и, такође, укључује ту државу и сваку њену политичку јединицу или локалну власт. Међутим, овај појам не укључује лица која подлијежу опорезивању у тој држави само на основу прихода од извора у тој држави.

2. Када је резидент према одредбама става 1. резидент обију Држава уговорница, тада се статус појединца одређује на сљедећи начин:

а) појединац се сматра резидентом само оне државе у којој појединац на располагању има стални дом; ако то лице има на располагању стални дом у објема државама, сматра се да је то лице резидент само оне државе с којом то лице има ближе личне и привредне везе (средиште животних интереса);

б) ако се не може одредити држава која је средиште животних интереса појединца, или ако појединац нити у једној држави нема на располагању стални дом, сматра се да је појединац резидент само оне државе у којој има уобичајено боравиште;

в) ако појединац има уобичајено боравиште у обје државе или нити у једној, сматра се да је појединац резидент само оне државе чији је држављанин;

г) ако је појединац држављанин обију држава или нити једне, надлежне власти Држава уговорница ријешити питање међусобним договором.

3. Када је због одредби става 1. лице које није појединац резидент обију Држава уговорница, тада се то лице сматра резидентом само оне државе у којој се налази његово мјесто стварне управе.

ЧЛАН 5.

Стална пословна јединица

1. За потребе конвенције, појам „стална пословна јединица“ означава стално мјесто пословања кроз које се дјелатност предузећа извршава у потпуности или дјелимично.

2. Појам "стална пословна јединица" укључује:

- а) мјесто управе;
- б) подружницу;
- в) канцеларију;
- г) фабрику;
- д) радионицу; и
- ђ) рудник, нафтни извор или извор гаса, каменолом или свако друго мјесто искоришћавања природних богатстава.

3. Градилиште, пројекат изградње, монтаже или инсталације или повезане надзорне активности чине сталну пословну јединицу, али само ако такво мјесто, пројекат или активности трају дуже од 12 мјесеци.

4. Без обзира на претходне одредбе овог члана, сматра се да појам „стална пословна јединица“ не укључује:

- а) коришћење постројења само у сврху складиштења, изложбе или испоруке производа или робе која припада предузећу;
- б) одржавање залихе производа или робе која припада предузећу искључиво у сврхе складиштења, изложбе или испоруке;
- в) одржавање залихе производа или робе која припада предузећу искључиво за потребе обраде од другог предузећа;
- г) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврхе куповине производа или робе или прикупљања информација за предузеће;
- д) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврхе извршавања за предузеће било које друге припремне или помоћне активности;
- ђ) одржавање сталног мјеста пословања искључиво за било коју комбинацију активности који су поменути под тачкама (а) до (д) овог става, под условом да је укупна активност сталног мјеста пословања која резултује из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Без обзира на одредбе ставова 1. и 2, гдје лице - осим заступника независног статуса на којег се примјењује став 6 - дјелује у име предузећа има и обично користи у Држави уговорници овлашћење закључивања уговора у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у погледу активности које то лице спроводи за предузеће, осим ако су активности те особе ограничене на оне наведене у ставу 4, које, ако се спроводе преко сталног мјеста пословања, не чине то стално мјесто пословања сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

6. Неће се сматрати да предузеће има сталну пословну јединицу у Држави уговорници само на основу тога што обавља послове у тој држави преко брокера, генералног посредника или било којег другог заступника независног статуса, под условом да таква лица дјелују у оквиру своје редовне пословне активности.

7. Чињеница да нека фирма која је резидент једне државе уговорнице управља или њоме управља нека фирма која је резидент друге државе уговорнице, или која послује у тој другој држави (било кроз сталну пословну јединицу или на неки други начин) не значи само по себи да је иједна од тих фирми стална пословна јединица друге.

ЧЛАН 6.

Приход од непокретне имовине

1. Приход који оствари резидент једне Државе уговорнице од непокретне имовине (укључујући приходе од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој Држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Појам „непокретна имовина“ има значење које има према закону Државе уговорнице у којој се налази дотична имовина. Тај појам у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, стоку и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег закона у вези са земљишним посједом, плодоуживање непокретне имовине и права на промјењива или стална плаћања као накнада за рад, или права на рад, минералне наслаге, изворе и друга природна богатства. Бродови, пловила или авиони не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. примјењују се на дохотке из директног коришћења, изнајмљивања или било којег другог облика коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ставова 1. и 3. примјењују се, такође, на дохотке од непокретне имовине предузећа.

ЧЛАН 7.

Пословна добит

1. Добит једног предузећа једне Државе уговорнице опорезив је само у тој држави, осим ако предузеће послује у другој Држави уговорници преко сталне пословне јединице која је смјештена у тој држави. Ако предузеће послује на наведени начин, добит предузећа опорезује се у другој држави, али само у оноликој мјери колико се може приписати тој сталној пословној јединици.
2. Подложно одредбама става 3, када предузеће једне Државе уговорнице послује у другој Држави уговорници преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави, тада се у свакој Држави уговорници тој сталној пословној јединици приписује добит за коју се очекује да би била остварена да је одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним активностима према истим или сличним условима и која се бави потпуно самостално предузећем чија је стална пословна јединица.
3. У одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици допуштени су трошкови који су настали за потребе сталне пословне јединице, укључујући извршне и опште административне трошкове настале на тај начин, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или негдје другдје.
4. Уколико је у једној Држави уговорници уобичајено одредити добит која се приписује сталној пословној јединици на основу расподјеле укупне добити предузећа на његове разне дијелове, став 2. не спрјечава да та Држава уговорница одреди добит која се треба опорезивати таквом уобичајеном расподјелом. Међутим, метод усвојене расподјеле треба да буде такав да резултат буде у складу са принципима овог члана.
5. Сталној пословној јединици неће се приписати добит само на основу тога што купује производе или робу за предузеће.
6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се сваке године на исти начин, осим ако постоји неки добар и довољан разлог који упућује на нешто друго.
7. Када добит обухвата ставке прихода којима се баве други чланови ове конвенције, тада одредбе овог члана неће утицати на одредбе тих чланова.

ЧЛАН 8.

Међународни саобраћај и саобраћај унутрашњих пловних путева

1. Добит од управљања бродовима, авионима или друмским возилима у међународном саобраћају опорезива је само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

2. Добит од рада пловила која учествују у саобраћају унутрашњим пловним путевима опорезива је само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

3. Ако се мјесто стварне управе бродарског предузећа или предузећа за саобраћај унутрашњим пловним путевима налази на броду или пловилу, тада се сматра да се налази у Држави уговорници у којој се налази матична лука брода или пловила, или ако таква матична лука не постоји, у Држави уговорници чији је резидент управитељ брода или пловила.

4. Одредбе става 1. такође се примјењују на добит од учествовања у фонду, заједничког пословања или од међународне пословне агенције, али само на онолико добити која је добијена на такав начин колико се може приписати учеснику, сразмерно његовом удјелу у заједничком пословању.

ЧЛАН 9. **Повезана предузећа**

1. Када:

а) предузеће једне Државе уговорнице директно или индиректно учествује у управљању, контроли или капиталу предузећа друге државе уговорнице, или

б) иста лица учествују директно или индиректно у управљању, контроли или капиталу предузећа једне Државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,

и у оба случаја стварају се или намећу услови између два предузећа у њиховим трговинским или финансијским односима који се разликују од оних који би се створили између независних предузећа, тада се свака добит која би, осим у тим условима, била обрачуната једном од предузећа, али због тих услова није обрачуната, може укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Када Држава уговорница у добит неког предузећа те државе укључује, и сходно томе опорезује, добит на основу које је предузеће друге Државе уговорнице платило порез у тој другој држави и добит укључена на такав начин је добит која би била обрачуната предузећу прво поменуте државе да су услови између два предузећа била као између двају независних предузећа, тада ће та друга држава на одговарајући начин прилагодити износ пореза наплаћеног на ту добит. Приликом одређивања таквог прилагођавања, требају се узети у обзир друге одредбе ове конвенције и надлежне власти Државе уговорнице ће се према потреби међусобно савјетовати.

ЧЛАН 10. Дивиденде

1. Дивиденде које фирма која је резидент једне Државе уговорнице плаћа резиденту друге Државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве дивиденде такође се могу опорезивати у Држави уговорници чији је резидент фирма која плаћа дивиденде, а према законима те државе. Али ако је стварни власник дивиденди резидент друге Државе уговорнице, тако наплаћени порез неће прелазити:

а) 5 процената бруто износа дивиденди ако је стварни власник фирма (а не партнерство) које директно посједује најмање 25 процената капитала фирме која плаћа дивиденде;

б) 15 процената бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став неће утицати на опорезивање фирме у погледу добити из којих се плаћају дивиденде.

3. Појам „дивиденде“, као што је коришћен у овом члану, означава приход из акција или других права која нису потраживање, учествовање у добити, или приход из других корпоративних права, који подлијеже истом опорезивању као и приход из акција према законима Државе уговорнице чији је резидент фирма која спроводи распоdjелу.

4. Одредбе ставова 1. и 2. неће се примјењивати ако стварни власник дивиденди, као резидент једне Државе уговорнице, послује у другој Држави уговорници чији је резидент фирма која плаћа дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави, а холдинг у односу на који се дивиденде плаћају повезан је са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

5. Ако фирма која је резидент једне Државе уговорнице остварује добит или приход од друге Државе уговорнице, та друга Држава не смије наметнути никакав порез на дивиденде које плаћа фирма, осим ако се такве дивиденде плаћају резиденту те друге државе или ако је холдинг у односу на који се дивиденде плаћају повезан са сталном пословном јединицом која се налази у тој другој држави, нити нерасподијељену добит фирме подложити порезу на добит нерасподијељену, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподијељена добит у потпуности или дјелимично састоје од добити или прихода који су настали у другој држави.

ЧЛАН 11. Кamate

1. Камате које настају у Држави уговорници и плаћају се резиденту друге Државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, те камате такође се могу опорезивати у Држави уговорници у којој су настале и према законима те државе, али ако је стварни власник камата резидент друге Државе уговорнице, тако наплаћени порез не смије прелазити 10 процената бруто износа камата.

3. Без обзира на одредбе става 2, камате наведене у ставу 1. биће опорезиве само у Држави уговорници у којој је прималац резидент, ако је тај прималац стварни власник камате и ако се те камате плаћају Влади једне од Држава уговорница, политичкој јединици или локалној власти, или Централној банци Државе уговорнице или било којој установи која је у стопроцентном власништву Владе једне од Држава уговорница.

4. Појам „камате“ као што је коришћен у овом члану означава приход из потраживања свих врста, без обзира на то да ли су осигурани хипотеком или носе ли право на учествовање у добити дужника, а посебно, приход од државних вриједносних папира и приход од обвезница или задужница, укључујући премије и награде које су везане уз такве вриједносне папире, обвезнице или задужнице.

5. Одредбе ставова 1. и 2. неће се примјењивати ако стварни власник камата, који је резидент једне од Држава уговорница, послује у другој Држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави и ако је потраживање у односу на које се плаћа камата повезано са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

6. Сматра се да камате настају у једној од Држава уговорница када је исплатилац резидент те државе, укључујући ту државу, политичке јединице и локалне власти те државе. Међутим, када лице које плаћа камату, било да је резидент једне од Држава уговорница или не, има сталну пословну јединицу у једној Држави уговорници у вези са којом је задуженост на коју се камате плаћају настала, и ако такву камату сноси та стална пословна јединица, тада се сматра да су те камате настале у држави у којој се налази стална пословна јединица.

7. Када због посебног односа између исплатиоца и стварног власника камата или између њих обоје и неког другог лица, износ камате, узимајући у обзир потраживање за које се плаћа, прелази износ који би исплатилац и стварни власник камате договорили да нема таквог односа, одредбе овог члана примјењиваће се само на посљедње поменути износ. У таквом случају, вишак исплате остаје опорезив према законима сваке Државе уговорнице, узимајући у обзир друге одредбе ове конвенције.

ЧЛАН 12.

Накнаде од ауторских права

1. Накнаде од ауторских права које настају у једној Држави уговорници, а плаћају се резиденту друге Државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве накнаде могу се опорезивати у Држави уговорници у којој настају и према законима те државе, али ако је стварни власник накнада резидент друге Државе уговорнице, тада тако наплаћени порез не прелази 10 процената бруто износа накнада.

3. Појам „накнаде од ауторских права“ као што се користи у овом члану означава уплате било које врсте примљене као накнада за коришћење или право на коришћење сваког ауторског права, патента, заштитног знака, дизајна или модела, плана, тајне формуле или поступка, или за коришћење или права на коришћење индустријске, комерцијалне или научне опреме или за информације о индустријском, комерцијалном или научном искуству (знање).

4. Одредбе ставова 1. и 2. неће се примјењивати ако стварни власник накнада од ауторских права, који је резидент једне Државе уговорнице, послује у другој држави у којој настају те накнаде, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави и ако је право или власништво у односу на које се плаћају накнаде од ауторских права повезано са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

5. Сматра се да накнаде од ауторских права настају у једној од Држава уговорница када је исплатилац резидент те државе, укључујући ту државу, политичке јединице и локалне власти те државе. Међутим, када лице које плаћа накнаде од ауторских права, било да је резидент једне од Држава уговорница или не, има сталну пословну јединицу у једној Држави уговорници у вези са којом је настала обавеза плаћања накнаде од ауторских права, и ако такве накнаде од ауторских права сноси та стална пословна јединица, тада се сматра да су те накнаде од ауторских права настале у држави у којој се налази стална пословна јединица.

6. Када због посебног односа између исплатиоца и стварног власника или између њих обоје и неког другог лица, износ накнаде од ауторских права, узимајући у обзир коришћење, право или информацију за које се плаћају, прелази износ који би исплатилац и стварни власник договорили да нема таквог односа, одредбе овог члана примјењиваће се само на посљедње поменути износ. У таквом случају, вишак исплате остаје опорезив према законима сваке Државе уговорнице, узимајући у обзир друге одредбе ове конвенције.

ЧЛАН 13.

Капитални добити

1. Добити које оствари резидент једне Државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведени у члану 6. и који се налазе у другој Држави уговорници могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Добити од отуђења покретне имовине која чини дио пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће једне Државе уговорнице има у

другој Држави уговорници, укључујући добитке од отуђења те сталне пословне јединице (сама или са читавим предузећем), могу се опорезивати у тој другој држави.

3. Добици од отуђења бродова, авиона или друмских возила која се користе у међународном саобраћају, пловила која се користе у саобраћају унутрашњим пловним путевима или покретна имовина која се односи на употребу таквих бродова, авиона, друмских возила или пловила, опорезиви су само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

4. Добици које резидент једне Државе уговорнице добије од отуђења акција чија вриједност више од 50 процената произилази директно или индиректно из непокретне имовине која се налази у другој Држави уговорници могу се опорезивати у тој другој држави.

5. Добици од отуђења било које имовине, осим оне која је наведена у ставовима 1, 2, 3. и 4, опорезиви су само у Држави уговорници у којој је отуђилац резидент.

ЧЛАН 14.

Приход од самосталног рада

1. У складу са одредбама чланова 15, 17. и 18, мјесечне плате, наднице и друга слична накнада за рад коју остварује резидент једне Државе уговорнице на основу запослења, опорезива је само у тој држави, осим ако се запослење остварује у другој Држави уговорници. Ако се запослење остварује на тај начин, накнада за рад која се оствари на тај начин може се опорезивати у тој другој држави.

2. Без обзира на одредбе става 1, накнада за рад коју оствари резидент једне Државе уговорнице на основу запослења у другој Држави уговорници опорезива је само у прво наведеној држави:

а) ако је прималац присутан у другој држави за неки период или периоде који свеукупно не прелазе 183 дана у сваком периоду од 12 мјесеци, а почевши или завршавајући у одговарајућој фискалној години; и

б) ако је накнада за рад плаћена од или у име послодавца који није резидент друге државе; и

в) ако накнаду за рад не сноси стална пословна јединица коју послодавац има у другој држави.

3. Без обзира на претходне одредбе овог члана, накнада за рад коју остварује резидент једне Државе уговорнице на основу запослења на броду, авиону или друмском возилу којим се управља у међународном саобраћају, или на броду који се бави превозом унутрашњим пловним путевима опорезива је само у тој држави.

ЧЛАН 15.
Менаџерске накнаде

1. Менаџерске накнаде и друга слична плаћања која остварује резидент једне Државе уговорнице као члан управног одбора или надзорног одбора, или било којег сличног органа неке фирме која је резидент друге Државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Без обзира на одредбе става 1, менаџерске накнаде и друге сличне исплате које остварује резидент једне Државе уговорнице као члан управног или надзорног одбора, или било којег сличног органа неке фирме која је резидент друге Државе уговорнице, а не бави се активно трговином или не послује у тој другој Држави уговорници (осим дјелатности инвестирања или управљања инвестицијама, осим ако се те активности спроводе са клијентима као дио редовног пословања неке банке, осигуравајућег друштва, регистрованог дилера или финансијске установе које примају депозит), опорезују се само у прво поменутој држави.

ЧЛАН 16.
Умјетници и спортисти

1. Без обзира на одредбе чланова 7. и 14, приход којег остварује резидент једне Државе уговорнице као извођач, као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски умјетник, или музичар, или пак као спортиста, из личних активности тог резидента које проводи у другој Држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Када приход од личних активности које проводи извођач или спортиста као такав не одлази извођачу или спортисти лично него некој другој особи, тај приход може се, без обзира на одредбе чланова 7. и 14, опорезивати у оној Држави уговорници у којој се извршавају активности тог извођача или спортисте.

3. Без обзира на одредбе ставова 1. и 2, приход којег остварује резидент једне Државе уговорнице од личних активности те особе као извођача или спортисте опорезив је само у тој држави ако се активности спроводе у другој Држави уговорници унутар оквира културног или спортског програма размјене, који је одобрен од обију Држава уговорница.

ЧЛАН 17.
Пензије и сличне накнаде

У складу са ставом 2. члана 18, пензије и друге сличне накнаде које се исплаћују резиденту једне Државе уговорнице на основу ранијег запослења опорезиве су само у тој држави.

ЧЛАН 18.
Служба у влади

1. а) Плате, наднице и друге сличне накнаде које Држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт плаћају појединцу за услуге пружене тој држави или јединици или власти опорезиве су само у тој држави.

б) Међутим, такве плате, наднице и друге сличне накнаде опорезиве су само у другој Држави уговорници ако су услуге пружене у тој држави, а појединац је резидент те државе и:
 - (I) држављанин је те државе; или
 - (II) није постао резидент те државе само да би пружао те услуге.

2. а) Без обзира на одредбе става 1, свака пензија и друге сличне накнаде које се плаћају појединцу од или из фондова једне Државе уговорнице, или њене политичке јединице или локалне власти, за услуге пружене тој држави или њеној јединици или власти, опорезиве су само у тој држави.

б) Међутим, такве пензије и друге сличне накнаде опорезиве су само у другој Држави уговорници ако је појединац резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чланова 14, 15, 16. и 17. примјењиваће се на плате, наднице, пензије и друге сличне накнаде које се плаћају за послове које извршава Држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт.

ЧЛАН 19.
Студенти

Уплате које студент, ученик или приправник који је или је био непосредно прије посјете једне Државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице и који се у прво поменутој држави налази искључиво због образовања или обуке тог појединца прима ради издржавања, образовања или обуке тог појединца, неће се опорезивати у прво поменутој држави, под условом да је извор таквих уплата ван државе.

ЧЛАН 20.
Остали приходи

1. Ставови прихода 1 резидента Државе уговорнице, гдје год да настају, који нису обрађени у претходним члановима ове конвенције, опорезиви су само у тој држави.

2. Одредбе става 1. неће се примјењивати на приход, осим на приход од непокретне имовине као што је наведено у ставу 2. члана 6, ако прималац таквог прихода, као резидент једне Државе уговорнице, послује у другој Држави уговорници преко сталне пословне јединице која је смјештена у њој, а право или имовина у погледу којих се плаћа приход је повезан са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

3. Без обзира на одредбе става 1, ставови прихода резидента једне Државе уговорнице који нису поменути у претходним члановима ове конвенције, а настају у другој држави уговорници, могу се, такође, опорезивати у тој другој држави....

ЧЛАН 21.

Капитал

1. Капитал у облику непокретне имовине наведен у члану 6. овог споразума, чији је власник резидент једне Државе уговорнице, а налази се у другој Држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Капитал у облику покретне имовине која је дио пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће једне Државе уговорнице има у другој Држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

3. Капитал у облику бродова, авиона или друмских возила којима се управља у међународном саобраћају и пловила коришћених у саобраћају унутрашњим пловним путевима, те у облику покретне имовине која је повезана са управљањем таквим бродовима, пловилима, авионима или друмским возилима, опорезив је само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

4. Сви други елементи капитала једног резидента Државе уговорнице опорезиви су искључиво у тој држави.

ЧЛАН 22.

Укидање двоструког опорезивања

1. У случају Босне и Херцеговине, двоструко опорезивање избјегаваће се на следећи начин:

а) када резидент Босне и Херцеговине остварује приход или посједује капитал који се, у складу са одредбама ове конвенције, може опорезивати у Пољској, Босна и Херцеговина допуститиће:

- као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Пољској;

- као одбитак од пореза на капитал тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Пољској.

Међутим, у оба случаја такав одбитак неће прелазити онај дио пореза на доходак или пореза на капитал који је израчунат прије давања одбитка, што се може приписати, као што може бити случај, приходу или капиталу који се може опорезивати у Пољској.

б) Када се у складу са било којом одредбом Конвенције приход остварен од или капитал у власништву резидента Босне и Херцеговине ослобађа од пореза у Босни и Херцеговини, Босна и Херцеговина, упркос томе, код рачунања износа пореза на остатак дохотка или капитала тог резидента може узети у обзир приход или капитал ослобођен од пореза.

2. У случају Пољске, двоструко опорезивање избјегаваће се на следећи начин:

а) Када резидент Пољске остварује приход или посједује капитал који се у складу са одредбама ове конвенције може опорезивати у Босни и Херцеговини, Пољска ће, у складу са одредбама тачке (б) овог става, ослободити такав приход или капитал од пореза;

б) Када резидент Пољске остварује приход или капиталне добитке који се, у складу са одредбама чланова 7, 10, 11, 12, 13. или 20, могу опорезивати у Босни и Херцеговини, Пољска ће дозволити као одбитак од пореза на доходак или капиталне добитке тог резидента износ једнак порезу који је плаћен у Босни и Херцеговини. Међутим, такав одбитак неће прелазити дио пореза, као што је израчунато прије давања одбитка, који се може приписати таквом приходу или капиталном добитку који потиче из Босне и Херцеговине;

в) Када се у складу са било којим одредбама ове конвенције приход остварен од или капитал у власништву резидента Пољске ослобађа од пореза у Пољској, Пољска, упркос томе, код рачунања износа пореза на остатак прихода или капитала тог резидента може узети у обзир приход или капитал ослобођен од пореза;

г) Одредбе тачке (1) неће се примјењивати на приход остварен од или капитал у власништву резидента Пољске када Босна и Херцеговина примјењује одредбе ове конвенције да би ослободила такав приход или капитал од пореза или примјењује одредбе става 2. чланова 10, 11. или 12. на такав приход.

ЧЛАН 23.
Недискриминација

1. Држављани једне Државе уговорнице у другој Држави уговорници неће бити подвргнути опорезивању или било каквим повезаним условима, који су другачији или представљају већи терет од опорезивања и повезаних услова којима држављани те друге државе јесу или могу бити подвргнути у истим околностима, посебно с обзиром на пребивалиште. Ова одредба ће се, без обзира на одредбе члана 1, примјењивати на лица која нису резиденти једне или обију Држава уговорница.

2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће једне Државе уговорнице има у другој Држави уговорници неће се обрачунавати неповољније у тој другој држави него опорезивање које се примјењује на предузећа те друге државе која обављају исте активности. Ова одредба не може се тумачити на начин да обавезује Државу уговорницу да одобрава резиденту друге Државе уговорнице све личне одбитке, олакшице и редукације у сврхе опорезивања због грађанског статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Осим гдје се примјењују одредбе става 1. члана 9, става 7. члана 11, става 6. члана 12, камате, накнаде од ауторских права и друге исплате које плаћа предузеће једне Државе уговорнице резиденту друге Државе уговорнице ће се, у сврху одређивања опорезиве добити таквог предузећа, моћи одбити према истим условима као да су плаћене резиденту прво поменуте државе. Исто тако, могући дугови предузећа једне Државе уговорнице резиденту друге Државе уговорнице ће се, у сврху одређивања опорезивог капитала таквог предузећа, моћи одбити према истим условима као да се дугују резиденту прво поменуте државе.

4. Предузећа једне Државе уговорнице, чији је капитал у потпуности или дјелимично у власништву или под директном или индиректном контролом једног или више резидената друге Државе уговорнице, неће у прво поменутој држави бити подложне опорезивању или захтјевима који су повезани са тим који су другачији или неповољнији од опорезивања или везаних захтјева којима подлијежу друга слична предузећа прво поменуте државе.

5. Одредбе овог члана ће се, без обзира на одредбе члана 2, примјењивати на порезе сваке врсте и описа.

ЧЛАН 24.
Поступак међусобног договора

1. Када лице сматра да дјеловање једне или обију Држава уговорница резултује или ће резултовати опорезивањем за то лице које није у складу са одредбама ове конвенције, то лице може, без обзира на правни лијек који нуди домаће законодавство те државе, изнијети случај надлежном органу Државе

уговорнице чији је то лице резидент или, ако случај тог лица спада под став 1. члана 23, надлежној власти Државе уговорнице чије је то лице држављанин. Случај се мора изнијети унутар три године од првог обавјештења о дјеловању које је довело до опорезивања које није у складу са одредбама ове конвенције.

2. Надлежни орган настојаће, ако се чини да је приговор оправдан и ако оно само није у стању да дође до задовољавајућег рјешења, ријешити случај међусобним договором с надлежним органом друге Државе уговорнице, у циљу избегавања опорезивања које није у складу са овом конвенцијом. Сваки постигнут договор провешће се без обзира на било какве рокове у домаћем законодавству Држава уговорница.

3. Надлежни органи Држава уговорница настојаће међусобним договором ријешити све потешкоће или дилеме у вези са тумачењем или примјеном ове конвенције. Оне се, такође, могу међусобно савјетовати о укидању двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овом конвенцијом.

4. Надлежни органи Држава уговорница могу директно међусобно комуницирати у сврху постизања договора у смислу претходних ставки. Када се усмена размјена мишљења чини препоручљивом у циљу постизања договора, таква размјена може се одвити у облику комисије које се састоји од представника надлежних органа Држава уговорница.

ЧЛАН 25.

Размјена информација

1. Надлежни органи Држава уговорница размјењиваће оне информације за које се може предвидјети да ће бити релевантне за спровођење одредби ове конвенције или за уређење или спровођење домаћих закона Држава уговорница у вези са порезима сваке врсте и описа који се намећу у име Држава уговорница, или њихових политичких јединица или локалних власти, уколико се опорезивање на основу тога не противи овој конвенцији. Размјена информација није ограничена на чланове 1. и 2.

2. Свака информација примљена према ставу 1. од једне Државе уговорнице третира се као тајна на исти начин као и информација добијена према домаћем законодавству те Државе и откриваће се само лицима или властима (укључујући судове и управне органе) који се баве са процјеном или прикупљањем, оврхом или повезаним гоњењем, утврђивањем жалби у односу на порезе наведене у ставу 1, или с надзором над наведеним. Таква лица или власти користе информације само у те сврхе. Дозвољено им је откривати те информације у јавном судском поступку или у судским одлукама.

3. Ни у којем случају одредбе ставки 1. и 2. не смију се тумачити на начин да на Државу уговорницу наметну обавезу:

а) извршавања административних мјера које су у сукобу са законима и административном праксом те или друге Државе уговорнице;

б) пружања информација које се не могу добити према законима или нормалним током управе те или друге Државе уговорнице;

в) пружања информација које би откриле неку трговачку, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или трговачки поступак, или информацију чије би откривање било у супротности са јавном политиком (*ordre public*).

4. Ако једна Држава уговорница тражи информацију у складу са овим чланом, друга Држава уговорница користиће своје мјере прикупљања информација да би прибавила затражену информацију, иако другој држави можда није потребна та информација у властите пореске сврхе. Обавеза која је садржана у претходној реченици подлијеже ограничењима става 3, али ни у којем случају такво ограничење не може се тумачити на начин да дозвољава Држави уговорници да одбије дати информације искључиво због тога што нема свој интерес у таквој информацији.

5. Ни у којем случају одредбе става 3. не могу се тумачити на начин да дозвољавају Држави уговорници да одбије дати информације искључиво због тога што ту информацију посједује банка, друга финансијска установа, кандидат или лице које дјелује у својству посредника или у фидуцијарном својству или због тога што се односи на власничке удјеле једног лица.

ЧЛАН 26.

Ограничења повластица

1. У складу са члановима 10, 11, 12. и 13, резидент једне Државе уговорнице неће имати право на повластице које се иначе одобравају резидентима Државе уговорнице према овој конвенцији, ако је главна сврха или једна од главних сврха било којег лица које се бави стварањем или додјелом дионице, потраживања или права у односу на који се приход плаћа да искористи ове чланове помоћу тог стварања или додјеле.

2. Ниједан из овог члана не може се тумачити тако да на било који начин ограничава примјену било које одредбе закона Државе уговорнице које су намијењене спречавању избегавања или утаје пореза.

ЧЛАН 27.

Чланови дипломатских представништава и конзулата

Ништа у овој конвенцији неће утицати на пореске повластице чланова дипломатских представништава или конзулата према општим правилима међународног права или према одредбама посебних споразума.

ЧЛАН 28.
Ступање на снагу

1. Свака Држава уговорница обавијестиће, у писаном облику, дипломатским путем, другу државу о завршетку поступака који су према њеном закону прописани за ступање на снагу ове конвенције.

2. Ова конвенција ступа на снагу на датум обавјештења које је стигло касније, те ће затим вриједити:

(I) за порезе задржане на извору, за доходак остварен или капитал који постаје власништво на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој Конвенција ступа на снагу, и

(II) за друге порезе, или доходак остварен или капитал у власништву у свакој пореској години на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој Конвенција ступа на снагу.

3. Без обзира на одредбе овог члана, одредбе чланова 24. и 25. (Поступак међусобног договора и Размјена информација) примјењиваће се од датума ступања на снагу ове конвенције, без обзира на период опорезивања на које се односи неко питање.

4. Споразум између Народне Републике Пољске и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије за избјегавање двоструког опорезивања за порезе на доходак и капитал који је потписан у Варшави 10. јануара 1985. године престаје важити и бити на снази од датума од којег ова конвенција ступа на снагу за порезе на које се примјењује ова конвенција, у складу са одредбама ставова 1, 2. и 3.

ЧЛАН 29.
Раскид

Ова конвенција остаје на снази док је не раскине једна Држава уговорница. Обје Државе уговорнице могу раскинути ову конвенцију дипломатским путем, тако да у писменом облику обавијесте о раскиду најмање шест мјесеци прије краја сваке календарске године, почевши након истека пет година од датума ступања на снагу ове конвенције. У таквом случају, ова конвенција престаје важити:

(I) за порезе задржане на извору, на доходак остварен или капитал у власништву на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој је достављено обавјештење о раскиду, и

(II) за друге порезе, на доходак остварен или капитал у власништву у свакој пореској години почевши на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој је достављено обавјештење о раскиду.

Као потврда наведеног, доље потписани, који су за то прописно овлашћени, потписали су ову конвенцију.

Састављено у два примјерка у Сарајеву....., овог дана 4. јуна 2014. г...... на пољском, босанском / хрватском / српском и енглеском језику, с тиме да су сви текстови једнако вјеродостојни. У случају разлика у тумачењу, мјеродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Пољску

Andrzej Krawczyk

За Босну и Херцеговину

Milica Stokich

CONVENTION

BETWEEN

THE REPUBLIC OF POLAND

AND

BOSNIA AND HERZEGOVINA

**for the avoidance of double taxation and the
prevention of fiscal evasion with respect to
taxes on income and on capital**

The Republic of Poland and Bosnia and Herzegovina, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

have agreed as follows:

ARTICLE 1
Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2
Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:

- a) in the case of Bosnia and Herzegovina:
 - i) tax on income of individuals;
 - ii) tax on profit of enterprises

(hereinafter referred to as: "Bosnia and Herzegovina tax")

- b) in the case of Poland:
 - i) personal income tax;
 - ii) corporate income tax

(hereinafter referred to as "Polish taxes").

4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3
General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Republic of Poland and Bosnia and Herzegovina as the context requires;

b) the term "Bosnia and Herzegovina" means Bosnia and Herzegovina including the territory of Bosnia and Herzegovina, its territorial waters, as well as the sea-bed and subsoil, where it applies its jurisdiction and sovereign rights for purposes of exploring, exploiting and maintaining of natural resources in accordance with international law;

c) the term "Poland" means the Republic of Poland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Poland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Poland within which, under the laws of Poland and in accordance with international law, the rights of Poland with respect to the exploration and exploitation of natural resources of the seabed and its sub-soil may be exercised;

d) the term "political subdivision" in case of Bosnia and Herzegovina means entities: Federation of Bosnia and Herzegovina and Republika Srpska and Brčko District of Bosnia and Herzegovina;

e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the term "enterprise" applies to carrying on of any business;

h) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

i) the term "national", in relation to a Contracting State, means:

i) any individual possessing citizenship of that Contracting State;
and

ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;

j) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road vehicle operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when a ship, aircraft or road vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

k) the term "competent authority" means:

i) in the case of Bosnia and Herzegovina, the Ministry of Finance and Treasury or the Minister's authorised representative;

ii) in the case of Poland, the Minister of Finance or the Minister's authorised representative;

l) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4 Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of that person's domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then the individual's status shall be determined as follows:

a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has a permanent home available; if that person has a permanent home available in both States, the individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual's personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which the individual's centre of vital interests cannot be determined, or if there is not a permanent home available to the individual in either State, the individual shall be deemed to be

a resident only of the State in which the individual has an habitual abode;

c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which the individual is a national;

d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then such person shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5 Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, constitute a permanent establishment, but only if such site, project or activities continue for a period of more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6
Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats or aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7
Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment because of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

International traffic and inland waterways' traffic

1. Profits from the operation of ships, aircraft or road vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. Profits from the operation of boats engaged in inland waterways traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. If the place of effective management of a shipping enterprise or of an inland waterways traffic enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

ARTICLE 9
Associated enterprises

1. Where:

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits that would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those that would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

ARTICLE 10
Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 any such interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if such interest is paid to the Government of a Contracting State, a political subdivision or local authority thereof, or the Central Bank of

a Contracting State or any institution wholly owned by the Government of a Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article. The term shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State, including that State, a political subdivision and local authority thereof. Where, however, the person paying the interest, whether a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner of the interest or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner of the interest in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (know-how).

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State, including that State, a political subdivision and local authority thereof. Where, however, the person paying the royalties, whether a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, aircraft or road vehicles operated in international traffic, boats engaged in inland waterways traffic or movable

property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road vehicles or boats shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14 **Income from employment**

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of the Contracting State, in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road vehicle operated in international traffic, or aboard a boat engaged in inland waterways transport, shall be taxed only in that State.

ARTICLE 15
Managers' fees

1. Managers' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in that resident's capacity as a member of the management board or of the supervisory board or of any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, managers' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in the capacity as a member of the management board or of the supervisory board or of any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State and is not engaged in the active conduct of a trade or business in that other Contracting State (other than the business of making or managing investments, unless those activities are carried on with customers in the ordinary course of business by a bank, an insurance company, a registered securities dealer or a deposit-taking financial institution) shall be taxed only in that first-mentioned State.

ARTICLE 16
Artistes and sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that individual's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson personally but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived by a resident of a Contracting State from that person's personal activities as an entertainer or as a sportsperson shall be taxable only in that State if the activities are exercised in the other Contracting State within the framework of a cultural or sports exchange program approved by both Contracting States.

ARTICLE 17
Pensions and similar remuneration

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

ARTICLE 18
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, any pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State, or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration paid in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19
Students

Payments which a student, a pupil or an apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of that individual's education or training receives for the purpose of that individual's maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 20
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

ARTICLE 21
Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 of this Agreement, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships, aircraft and road vehicles operated in international traffic and by boats engaged in inland waterways traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft and road vehicles, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 22
Elimination of double taxation

1. In case of Bosnia and Herzegovina, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Bosnia and Herzegovina derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Poland, Bosnia and Herzegovina shall allow:

- as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in Poland;

- as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the tax on capital paid in Poland.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or the tax on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Poland.

b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Bosnia and Herzegovina is exempt from tax in Bosnia and Herzegovina, Bosnia and Herzegovina may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In case of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Poland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Bosnia and Herzegovina, Poland shall, subject to the provision of sub-paragraph (b) of this paragraph exempt such income or capital from tax;

b) Where a resident of Poland derives income or capital gains which, in accordance with the provisions of Article 7, 10, 11, 12, 13 or 20 may be taxed in Bosnia and Herzegovina, Poland shall allow as deduction from the tax on income or capital gains of that resident an amount equal to the tax paid in Bosnia and Herzegovina. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as

computed before the deduction is given, which is attributable to such income or capital gains derived from Bosnia and Herzegovina.

c) Where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

d) The provisions of the letter (a) shall not apply to income derived or capital owned by a resident of Poland where Bosnia and Herzegovina applies the provision of this Convention to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of the paragraphs 2 of Article 10, 11 or 12 to such income.

ARTICLE 23 **Non-discrimination**

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, relieves and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of

the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 24 **Mutual agreement procedure**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present the case to the competent authority of the Contracting State of which that person is a resident or, if that person's case comes under paragraph 1 of Article 23 of, to that of the Contracting State of which that person is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

ARTICLE 25
Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 26
Limitation on benefits

1. In respect of Articles 10, 11, 12 and 13 a resident of a Contracting State shall not be entitled to benefits otherwise accorded to residents of a Contracting State by this Convention, if the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of a share, a debt-claim, or a right in respect of which the income is paid is to take advantage of these Articles by means of that creation or assignment.

2. Nothing in this Article shall be construed as restricting, in any manner, the application of any provisions of the law of a Contracting State which are designed to prevent the avoidance or evasion of taxes.

ARTICLE 27
Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28
Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify in writing through diplomatic channels to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.

2. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived or capital owned on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force, and

(ii) in respect of other taxes, on income derived or capital owned in any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

3. Notwithstanding the provisions of this Article, the provisions of Articles 24 and 25 (Mutual agreement procedure and Exchange of information) shall have effect from the date of entry into force of this Convention, without regard to the taxable period to which the matter relates.

4. The Agreement between the Polish Peoples' Republic and Socialist Federal Republic of Yugoslavia for the avoidance of double taxation with

respect to taxes on income and capital signed in Warsaw on 10th of January 1985 shall terminate and cease to be effective from the date upon which this Convention has effect in respect of the taxes to which this Convention applies in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.

ARTICLE 29
Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of this Convention. In such event, this Convention shall cease to have effect:

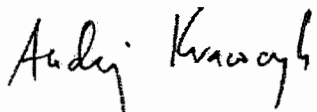
(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived or capital owned on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given, and

(ii) in respect of other taxes, on income derived or capital owned in any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Sarajevo, this day of 4 June 2014 in the Polish, Bosnian, Croatian, Serbian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Poland

For Bosnia and Herzegovina

Warszawa 24 października 2014 r.

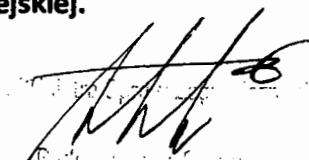
Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.689.2013 / 8 / ag

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Bośnią i Hercegowiną w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Sarajewie dnia 4 czerwca 2014 r. wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Artur Lewandowski